

Chambre des Représentants

SESSION 1981-1982

28 JUIN 1982

BUDGET

du Ministère de l'Emploi et du Travail
pour l'année budgétaire 1982

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'EMPLOI
ET DE LA POLITIQUE SOCIALE (1)

PAR Mme SMET

SOMMAIRE

Pages

I. — Exposé introductif du Ministre de l'Emploi et du Travail	3
A. Introduction	3
B. Mesures en vue de résorber le chômage	5

(1) Composition de la Commission :

Président : M. L. Kelchtermans.

A. — Membres : MM. Deneir, Jérôme, L. Kelchtermans, Marchand, M. Olivier, Mme Smet, M. Van Rompaey. — MM. Gondry, Lafosse, Onkelinx, Perdieu, Sleenckx, Van Acker, Vanderheyden. — MM. Anthuenis, D'hondt, Ducarme, Flamant, Heughebaert, Klein. — MM. Anciaux, Vervaeke. — M. Clerfayt.

B. — Suppléants : M. Ansoms, Mme Boeraeve-Derycke, MM. Breyne, Cardoen, Detremmerie, Lestienne, Steverlynck, Vankeirsbilck. — MM. Bossuyt, Coëme, De Batselier, J.-J. Delhay, Delizée, De Loor, Van Gompel, Vanvelthoven. — MM. Barzin, F. Colla, Cornet d'Elzius, De Groot, Denys, Pierard, Van Renterghem. — MM. Somers, Valkeniers, Van Boxelaer. — MM. Mordant, Risopoulos.

Voir :

4-XVII (1981-1982) :

— N° 1 : Budget.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1981-1982

28 JUNI 1982

BEGROTING

van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid
voor het begrotingsjaar 1982

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE TEWERKSTELLING
EN HET SOCIAAL BELEID (1)

UITGEBRACHT DOOR Mevr. SMET

INHOUD

Blz.

I. — Inleidende uiteenzetting van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid	3
A. Inleiding	3
B. Maatregelen tot opslorping van de werkloosheid ...	5

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Kelchtermans.

A. — Leden : de heren Deneir, Jérôme, L. Kelchtermans, Marchand, M. Olivier, Mevr. Smet, de heer Van Rompaey. — de heren Gondry, Lafosse, Onkelinx, Perdieu, Sleenckx, Van Acker, Vanderheyden. — de heren Anthuenis, D'hondt, Ducarme, Flamant, Heughebaert, Klein. — de heren Anciaux, Vervaeke. — de heer Clerfayt.

B. — Plaatsvervangers : de heer Ansoms, Mevr. Boeraeve-Derycke, de heren Breyne, Cardoen, Detremmerie, Lestienne, Steverlynck, Vankeirsbilck. — de heren Bossuyt, Coëme, De Batselier, J.-J. Delhay, Delizée, De Loor, Van Gompel, Vanvelthoven. — de heren Barzin, F. Colla, Cornet d'Elzius, De Groot, Denys, Pierard, Van Renterghem. — de heren Somers, Valkeniers, Van Boxelaer. — de heren Mordant, Risopoulos.

Zie :

4-XVII (1981-1982) :

— N° 1 : Begroting.

	Pages		Blz.
C. Plan pour l'emploi	6	C. Werkgelegenheidsplan	6
D. Budget 1982	9	D. Begroting 1982	9
E. Présidence belge du Conseil des Ministres et des Affaires sociales de la C.E.E.	10	E. Belgisch voorzitterschap van de Raad van Ministers van Tewerkstelling en van Sociale Zaken van de E.E.G.	10
II. — Discussion générale	11	II. — Algemene bespreking	11
A. Chômage	11	A. Werkloosheid	11
1. Evaluation des crédits prévus au budget	11	1. Evaluatie van de uitgetrokken kredieten	11
2. Evolution du chômage	12	2. Evolutie van de werkloosheid	12
B. Mesures de résorption du chômage	13	B. Maatregelen tot opslorping van de werkloosheid	13
1. Troisième circuit de travail	13	1. Derde arbeidscircuit	13
2. La mise au travail de chômeurs et le cadre spécial temporaire	17	2. Tewerkstelling van werklozen en bijzonder tijdelijk kader	17
3. Le stage des jeunes	17	3. Stage der jongeren	17
4. La pré pension légale	18	4. Wettelijk brugpensioen	18
5. Fonds budgétaire interdépartemental de promotion de l'emploi	19	5. Interdepartementaal begrotingsfonds tot bevordering van de werkgelegenheid	19
C. Mesures concernant l'emploi	19	C. Maatregelen inzake werkgelegenheid	19
1. Travail à temps partiel	20	1. Deeltijdse arbeid	20
2. Réduction du temps de travail	22	2. Arbeidsduurvermindering	22
3. Renforcement du contrôle en matière de travail clandestin	23	3. Strengere controle op het sluikwerk	23
D. Divers	24	D. Diversen	24
1. Fonds d'humanisation des conditions de travail	24	1. Fonds voor humanisering van de arbeidsvoorwaarden	24
2. Egalité de traitement des hommes et des femmes	25	2. Gelijke behandeling van mannen en vrouwen	25
3. Information	26	3. Informatie	26
4. Conseils d'entreprise	26	4. Ondernemingsraden	26
5. Les travailleurs immigrés	26	5. Gastarbeiders	26
III. — Votes	26	III. — Stemmingen	26
Errata	27	Errata	27
Annexes	29	Bijlagen	29

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — EXPOSE INTRODUCTIF DU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

A. Introduction

Le contexte économique qui a caractérisé l'année 1981 n'a guère été propice, loin de là, à une évolution favorable de l'emploi et du chômage.

Le climat économique est en effet demeuré très morose comme en ont témoigné l'ensemble des indicateurs de conjoncture et notamment ceux du Ministère des Affaires Economiques et de la Banque Nationale de Belgique, même si, en fin d'année, l'on a pu noter une très légère amélioration.

Les faillites, déjà particulièrement nombreuses en 1980, l'ont été davantage en 1981. Selon la banque d'informations EURINFORM, le nombre de faillites publiées au *Moniteur Belge* durant 1981 s'est élevé à 4 133 contre 3 159 l'année précédente et 2 921 en 1979.

En ce qui concerne l'emploi, le nombre de personnes assujetties à la Sécurité Sociale s'élevait à 3 145 695 au 30 juin 1980 et est tombé à 3 065 222 au 30 juin 1981, soit une perte de plus de 80 000 emplois en 1 an. Nous ne sommes pas en possession de données plus récentes mais on peut supposer une poursuite de la détérioration de la situation, principalement dans le secteur secondaire, au cours du deuxième semestre de 1981; tout indique toutefois une certaine stabilisation dans le courant du premier semestre 1982.

Le Fonds d'indemnisation des travailleurs licenciés pour cause de fermetures a relevé durant ces douze mois écoulés 1 496 fermetures d'entreprises qui ont touché 37 591 travailleurs; en 1980, ce Fonds avait recensé 1 283 fermetures qui avaient concerné 27 432 travailleurs.

Au cours des onze premiers mois de l'année, l'indice global de la production industrielle corrigé de la durée et de la composition inégales des mois a enregistré une baisse de quelque 2,8 %, construction non comprise, et de quelque 6,1 % construction comprise.

Le chômage partiel pour raisons économiques a été particulièrement important tout au long de l'année. La moyenne journalière qui s'élevait pour 1980 à 42 062 unités est passée à 49 912 unités, soit un accroissement de 7 850 unités ou de 18,7 %.

Il n'est donc pas étonnant que dans un tel climat conjoncturel, l'année 1981 ait été caractérisée par une nouvelle progression, très importante, du nombre de chômeurs complets indemnisés: celui-ci s'est élevé en moyenne par mois à 391 785 unités, ce qui représente par rapport à l'année précédente une augmentation de 69 890 unités, soit de 21,7 %.

Si, en outre, l'on prend en considération le fait que l'ampleur de cet accroissement aurait été encore supérieur de quelques milliers d'unités (environ 4 000) sans la modification de l'article 124 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963, on voit à quel point la situation s'est particulièrement dégradée en 1981 sur le marché de l'emploi. Cette dernière mesure a eu pour effet de reporter de fin octobre 1981 à fin janvier 1982, un nombre important de jeunes âgés de 18 ans et plus qui avaient terminé leurs études en 1981, et par conséquent d'augmenter sensiblement les chiffres du chômage complet au début de cette année.

L'évolution du chômage au cours de l'année écoulée présente des particularités à plusieurs points de vue.

DAMES EN HEREN,

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

A. Inleiding

« Het economisch gebeuren in 1981 is verre van gunstig geweest inzake werkgelegenheid en werkloosheid.

Ondanks de lichte verbetering tegen het einde van het jaar, is het economisch klimaat inderdaad zeer somber gebleven. Alle conjunctuurindicatoren wijzen daarop, met name die van het Ministerie van Economische Zaken en van de Nationale Bank van België.

De reeds in 1980 uitzonderlijk talrijke faillissementen zijn in 1981 nog toegenomen. Volgens de gegevensbank EURINFORM is het aantal in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerde faillissementen in 1981 opgelopen tot 4 133 tegen 3 159 tijdens het jaar voordien en 2 921 in 1979.

Wat betreft de tewerkstelling bedroeg het aantal personen op wie de Sociale Zekerheid toepasselijk is op 30 juni 1980, 3 145 695, en is dit getal teruggevallen tot 3 065 222 op 30 juni 1981, wat een verlies betekent van meer dan 80 000 arbeidsplaatsen in 1 jaar. We zijn niet in het bezit van de meest recente gegevens, maar verwacht kan worden dat de situatie, voornamelijk in de secundaire sector, in de loop van het tweede semester van 1981 verder verslechtert; alles wijst evenwel op een zekere stabilisering in de loop van het eerste semester van 1982.

Het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers heeft tijdens die twaalf afgelopen maanden bekendgemaakt dat wegens 1 496 bedrijfssluitingen 37 591 werknemers getroffen werden; in 1980 telde dit Fonds 1 283 sluitingen, die 27 432 werknemers troffen.

In de loop van de eerste elf maanden van het jaar daalde het algemene indexcijfer van de industriële productie, na correctie van de lengte van de maanden, met ongeveer 2,8 %, exclusief het bouwbedrijf, en met ongeveer 6,1 % inclusief het bouwbedrijf.

De gedeeltelijke werkloosheid om economische redenen lag het hele jaar door uitzonderlijk hoog. In 1980 bedroeg het daggemiddelde 42 062 eenheden en in 1981 liep het op tot 49 912 eenheden, dat is een toename met 7 850 eenheden of 18,7 %.

Het is dus niet verwonderlijk dat in een dergelijk conjunctureel klimaat het jaar 1981 gekenmerkt werd door een nieuwe, aanzienlijke toename van het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen: dit aantal bedroeg gemiddeld per maand 391 785 eenheden. Vergeleken met het voorgaande jaar betekent dat een stijging met 69 890 eenheden of 21,7 %.

Indien voorts rekening wordt gehouden met het feit dat die toename zonder de wijziging van artikel 124 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 nog enkele duizenden eenheden (ongeveer 4 000) hoger zou hebben gelegen begrijpt men in welke mate de situatie op de arbeidsmarkt in 1981 is verslechterd. De maatregel in kwestie heeft tot gevolg gehad dat een groot aantal jongeren van 18 jaar en ouder die pas in 1981 hun studies beëindigd hadden, pas eind januari 1982 i.p.v. eind oktober 1981 uitkeringsgerechtigd werden, wat de volledige werkloosheid aanzienlijk deed stijgen.

Het verloop van de werkloosheid tijdens het afgelopen jaar vertoonde in menig opzicht bijzondere kenmerken.

1. L'ampleur de la progression du chômage a été particulièrement importante ainsi que déjà signalé plus haut : comparativement à 1980, on a dénombré en moyenne par mois, en 1981, près de 70 000 chômeurs en plus. En fait, il faut remonter à 1975, année durant laquelle la crise fut particulièrement ressentie, pour retrouver un accroissement du même ordre de grandeur.

2. Au cours du premier semestre de 1981, le nombre de chômeurs a très légèrement augmenté alors que traditionnellement, durant cette période de l'année, l'on enregistre un recul du chômage.

Par contre, pour les 4 plus récents mois de 1982, soit de mars au 15 juin, le nombre de chômeurs complets a de nouveau diminué de près de 8 000 unités, alors que pour la période correspondante de 1981, le chômage avait augmenté de 5 741 unités.

3. De même que les années précédentes, l'on a observé, durant le second semestre, une progression du chômage; toutefois, essentiellement en raison de la modification de l'article 124 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 dont il a été question plus haut, cette progression a été moins importante qu'en 1980.

4. L'évolution du chômage s'est présentée très différemment chez les hommes et chez les femmes :

— entre le 1er janvier et le 31 décembre 1981, le nombre de chômeurs masculins est passé de 152 330 unités à 189 890 unités, ce qui constitue une augmentation de 37 560 unités (+ 24,7 %) tandis que le nombre de chômeuses est passé de 224 751 unités à 233 957 unités, soit un accroissement de 9 206 unités (+ 4,1 %);

— par rapport à 1980, le nombre moyen de chômeurs recensés par mois s'est accru de 23 617 unités (+ 11,7 %) chez les femmes, mais de 46 273 unités (+ 38,3 %) chez les hommes;

— le chômage masculin n'a cessé de progresser chaque mois tout au long de cette année alors que le chômage féminin a enregistré une diminution au cours des cinq premiers mois de l'année ainsi qu'au cours du mois d'août;

— il est à remarquer que c'est la première fois depuis 1973 que la progression du chômage masculin est plus importante que celle du chômage féminin.

Pendant une vingtaine d'année après la guerre, le Gouvernement belge comme la plupart des autres gouvernements européens a poursuivi une politique de l'emploi basée principalement sur la relance régulière de la demande. Cette politique justifiée quand l'offre intérieure est en mesure de répondre aux sollicitations de la demande a connu des succès certains. Ceux-ci n'ont cependant été possibles que grâce à la réunion de conditions favorables : stabilité monétaire, taux d'intérêt faibles, coûts énergétiques peu élevés.

Cette politique n'est plus possible aujourd'hui en raison de l'influence de facteurs tant intérieurs qu'extérieurs qui diminuent l'élasticité de l'offre intérieure et réduisent sa capacité à répondre à des sollicitations éventuelles de la demande.

C'est ainsi que, malgré les efforts des pouvoirs publics, nous avons connu ces dernières années une destruction progressive de notre tissu industriel et partant du nombre d'emplois existants.

C'est un des objectifs principaux du Gouvernement de freiner et de renverser cette tendance. La diminution de tous les coûts devrait améliorer la rentabilité des entreprises et en conséquence, créer une tendance favorable à la création d'emplois nouveaux.

1. Zoals hierboven gezegd is de werkloosheid bijzonder fors toegenomen : in vergelijking met 1980 waren er in 1981 gemiddeld per maand in bijna 70 000 werklozen meer. Een dergelijke toename werd niet meer geconstateerd sinds 1975, het jaar waarin de crisis bijzonder hard toesloeg.

2. In de loop van het eerste semester van 1981 steeg de werkloosheid lichtjes, terwijl het aantal werklozen in die periode van het jaar gewoonlijk terugloopt.

Daartegenover staat dat in de laatste vier maanden van 1982, namelijk van maart tot 15 juni, het aantal volledig werklozen opnieuw met ongeveer 8 000 eenheden is afgenomen, terwijl het aantal werklozen in de overeenkomstige periode van 1981 met 5 741 gestegen was.

3. Zoals de voorgaande jaren is in het tweede semester een toename van de werkloosheid merkbaar; vooral door de wijziging van artikel 124 van het koninklijk besluit van 20 december 1963, waarvan hoger sprake was, is die toename echter veel geringer dan in 1980.

4. De werkloosheid verloopt zeer verschillend bij de mannen en de vrouwen :

— tussen 1 januari en 31 december 1981 liep het aantal mannelijke werklozen op van 152 880 tot 189 890, wat een stijging met 37 560 eenheden (+ 24,7 %) betekent, terwijl het aantal vrouwelijke werklozen van 224 751 tot 233 957 steeg, of een toename met 9 206 (+ 4,1 %);

— in vergelijking met 1980 is het jaargemiddelde van het maandelijks getelde aantal werklozen gestegen met 23 617 eenheden (+ 11,7 %) bij de vrouwen, maar met 46 273 eenheden (+ 38,3 %) bij de mannen;

— de mannenwerkloosheid bleef het hele jaar van maand tot maand toenemen, terwijl de vrouwenwerkloosheid in de eerste vijf maanden van het jaar en in de loop van augustus daalde;

— op te merken valt dat voor het eerst sedert 1973 de mannenwerkloosheid forser is toegenomen dan de vrouwenwerkloosheid.

Na de oorlog heeft de Belgische Regering zoals de meeste andere Europese regeringen, gedurende een twintigtal jaren een werkgelegenheidsbeleid gevoerd dat vooral steunde op het geregeld aanzwengelen van de vraag. Zulk beleid is verantwoord zolang het binnenlandse aanbod aan de vraag kan voldoen; dat beleid kende dan ook concrete resultaten. Zulks was evenwel alleen mogelijk onder een aantal gunstige omstandigheden : stabiliteit van de munt, lage rentevoeten, lage energiekosten.

Dergelijk beleid is thans onmogelijk geworden omdat de elasticiteit van het binnenlandse aanbod zowel door interne als externe factoren wordt aangetast, zodat minder goed kan worden beantwoord aan eventuele wijzigingen in de vraag.

Onlangs het optreden van de overheid is onze industrie en dus ook de werkgelegenheid de laatste jaren geleidelijk afgetakeld.

Eén van de voornaamste doelstellingen van de Regering bestaat erin die trend om te buigen. Door de vermindering van alle kosten moet de rentabiliteit van de ondernemingen worden verbeterd en moet aldus een klimaat worden geschapen dat gunstig is om nieuwe arbeidsplaatsen te creëren.

Le Gouvernement devra veiller à ce que les efforts consentis aboutissent au niveau des entreprises à la création de produits et de services nouveaux, à une complémentarité accrue entre la demande et l'offre intérieures, à une capacité supplémentaire à l'exportation.

Il devra s'assurer aussi, sans quoi tous les efforts de relance seront vains, que la rentabilité supplémentaire dégagée par l'abaissement des coûts se traduise en investissements à l'intérieur du pays. A cette condition l'offre retrouvera une certaine élasticité qui lui permettra d'augmenter progressivement le niveau de l'emploi.

Mais quel que soit le degré de réussite de cette politique industrielle, l'écart constaté aujourd'hui entre offre et demande d'emplois subsistera pendant un certain délai. Il est même hautement prévisible que, en raison de la structure des nouvelles entreprises, de l'évolution de la technologie dans les secteurs secondaire et tertiaire le problème de l'emploi continuera à se poser de manière impérative, en termes de partage des postes disponibles.

B. Mesures de résorption du chômage

Depuis le début de l'année, un ensemble de mesures nouvelles sont venues s'ajouter aux mesures existantes en vue de favoriser la mise au travail de chômeurs.

1. La réduction temporaire des cotisations patronales de sécurité sociale doit favoriser l'engagement des demandeurs d'emploi de moins de 25 ans.

2. L'obligation pour les entreprises de plus de cinquante personnes ainsi que les administrations publiques d'engager des stagiaires a été modifiée : elle porte désormais sur 3 % de l'effectif du personnel au lieu de 2 % précédemment.

3. Le Gouvernement a voulu encourager la création d'emplois à durée indéterminée dans le secteur non marchand en créant le Troisième circuit de travail d'une part et le Fonds interdépartemental d'autre part.

On a en effet pu constater que dans les secteurs sociaux et culturels ainsi que dans le domaine de la coopération au développement un nombre important de besoins restent insatisfaits, faute de moyens suffisants.

Le Troisième circuit et le Fonds visent le même objectif par des techniques d'intervention différentes.

Les deux s'adressent aux chômeurs structurels, demandeurs d'emploi de plus de deux ans (sauf pour la coopération au développement) et doivent viser à la satisfaction de besoins collectifs durables.

Dans le Troisième circuit, l'engagement sera assuré sur la base de projets présentés par des promoteurs publics ou privés; pour le Fonds, l'engagement se fera par les organismes publics ou privés subventionnés et travaillant dans les secteurs sociaux ou culturels.

4. En vue d'assurer le financement de ces initiatives nouvelles, le Ministre a dû dégager des moyens en supprimant les primes d'adaptation et de réadaptation qui n'ont pas donné les résultats que l'on aurait pu en attendre.

5. On a pu constater que 57 % de chômeurs n'avaient pas dépassé le stade du diplôme d'école primaire et 23 % le niveau des secondaires inférieures. En vue de donner un maximum de chances aux jeunes n'ayant pas l'occasion de poursuivre des études secondaires ou supérieures, le Gouvernement a approuvé le réexamen de la législation relative

De Regering moet ervoor waken dat de inlevering het aanbod van goederen en diensten in de ondernemingen doet toenemen en leidt tot een grotere complementariteit van de binnenlandse vraag en het binnenlandse aanbod en tot een grotere uitvoercapaciteit.

De Regering moet er ook voor zorgen — zoniet zijn alle herstelmaatregelen vergeefs — dat de extra rendabiliteit die de kostenvermindering oplevert, voor binnenlandse investeringen zou worden benut. Pas dan zal het aanbod een zekere soepelheid terugkrijgen en zal meteen de werkgelegenheid geleidelijk kunnen toenemen.

Maar ongeacht het welslagen van dit industrieel beleid zal de huidige kloof tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt nog wel een tijd blijven bestaan. Gelet op de structuur van de nieuwe ondernemingen, op de technologische evolutie in de secundaire en tertiaire sector, zal de werkgelegenheid en meer bepaald de verdeling van de beschikbare arbeid naar alle waarschijnlijkheid een nijpend probleem blijven.

B. Maatregelen tot opslorping van de werkloosheid

Sedert begin dit jaar werden een aantal nieuwe maatregelen genomen ter aanvulling van de reeds bestaande, ten einde de tewerkstelling van werklozen aan te moedigen.

1. Door de tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid moet de aanwerving van werkzoekenden beneden 25 jaar worden bevorderd.

2. De verplichting voor de ondernemingen met meer dan vijftig personen alsook voor de overheid om stagiairs in dienst te nemen is gewijzigd: thans slaat die verplichting op 3 % van het personeelsbestand in plaats van 2 % voorheen.

3. De Regering wil het creëren van betrekkingen van onbepaalde duur in de niet-commerciële sector aanmoedigen en heeft daartoe voor een derde arbeidscircuit gezorgd en het Interdepartementeel Fonds opgericht.

In de sociale en de culturele sector en inzake ontwikkelingssamenwerking kon immers worden geconstateerd dat bij gebrek aan de nodige middelen heel wat behoeften onvoldaan blijven.

Het derde arbeidscircuit en het Fonds streven met verschillende methoden hetzelfde doel na.

Beide zijn gericht tot de structureel werklozen die sinds meer dan twee jaar werk zoeken (behalve inzake ontwikkelingssamenwerking) en moeten op duurzame collectieve behoeften afgestemd zijn.

In het derde arbeidscircuit zal de aanwerving geschieden op grond van projecten die door openbare of particuliere promotoren worden ingediend; voor het Fonds zal de aanwerving worden verricht door gesubsidieerde openbare of particuliere instellingen die in de sociale of de culturele sector werkzaam zijn.

4. Om die nieuwe initiatieven te financieren heeft de Minister de aanpassings- en wederaanpassingspremies, die niet het verhoopte resultaat hebben opgeleverd, moeten afschaffen.

5. Men heeft geconstateerd dat 57 % van de werklozen niet verder zijn gekomen dan een diploma van lager onderwijs, en 23 % niet verder dan een van lager middelbaar onderwijs. Om de jongeren die niet konden voortstuderen in het secundair of het hoger onderwijs zoveel mogelijk kansen te bieden heeft de Regering ermee ingestemd dat de wet-

aux crédits d'heures et aux contrats d'apprentissage, conformément aux avis donnés par le Conseil du Travail.

6. Le Ministre de l'Emploi et du Travail désire encore indiquer qu'en vue d'assurer une meilleure répartition du travail disponible, le Gouvernement a pris plusieurs mesures en vue de faciliter le recours au temps partiel :

— en matière de stage dans les entreprises et les administrations la notion de mi-temps a été introduite de façon à permettre aux jeunes de 16 à 18 ans de bénéficier d'une formation à temps partiel;

— en matière de chômage, l'arrêté royal et l'arrêté ministériel du 22 mars 1982 ont modifié la réglementation du chômage en fonction du temps partiel pour les personnes qui ont accepté un emploi à temps réduit pour échapper au chômage;

— cette réforme serait incomplète si elle ne donnait pas les mêmes droits aux allocations de chômage au moment de la rupture du contrat, aux travailleurs qui ayant travaillé au début de leur carrière professionnelle à temps plein et qui décident librement de travailleur à mi-temps. Le Gouvernement sera saisi prochainement d'un tel projet.

C. Plan pour l'emploi

Le troisième volet de l'exposé a trait au plan pour l'emploi. Les chiffres cités ci-avant justifient amplement l'objectif que s'est fixé le Gouvernement de faire du problème de l'emploi la pierre angulaire de son action.

C'est dans cet esprit que le Gouvernement a proposé dès février aux partenaires sociaux de conclure un pacte pour l'emploi.

Ce pacte était l'expression de la volonté du Gouvernement de s'attaquer au chômage élevé que connaît notre pays. En dépit de la dimension internationale que revêt ce problème, tout doit en effet être mis en œuvre au plan national pour arriver à une amélioration de la situation.

La discussion s'articulait autour de cinq chapitres. Le premier visait à stabiliser l'emploi global dans l'ensemble des entreprises jusqu'en mars 1985, au niveau atteint fin mars 1982. Le Gouvernement estimait cet objectif réalisable dans le respect des dispositions de la convention collective interprofessionnelle complétées par les dispositions qu'il a prises en matière de modération de la croissance des revenus. En cas de déficit éventuel de l'emploi dans l'ensemble des entreprises au 31 mars de chaque année considérée par rapport au volume de l'emploi au 31 mars 1982, ce déficit aurait été résorbé par une mise au travail complémentaire, soit d'abord dans l'ensemble des entreprises et ensuite dans le cadre de la politique spécifique de l'emploi du Gouvernement, soit par une combinaison de ces deux voies.

Le deuxième chapitre avait trait au maintien de l'emploi dans le secteur public à un maximum compatible avec l'état des finances publiques. Le Gouvernement souhaitait et souhaite encore promouvoir l'emploi dans le secteur public en mettant aussi en œuvre le travail à temps partiel et en luttant contre les cumuls dans la fonction publique.

Une troisième voie ouverte par le pacte visait les mesures d'accompagnement de la mise en œuvre de nouvelles technologies. En effet, le Gouvernement est convaincu qu'un emploi maximum ne peut être réalisé que si l'appareil industriel belge ne se laisse pas dépasser sur le plan du progrès technique. C'est dans cette perspective qu'il convient d'utili-

geving betreffende de kredieturen en de leerovereenkomsten overeenkomstig de adviezen van de Nationale Arbeidsraad opnieuw zouden worden onderzocht.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid wil er tevens op wijzen dat de Regering een betere verdeling van de beschikbare arbeid nastreeft en daartoe diverse maatregelen heeft genomen ten einde de toepassing van deeltijdse arbeid te vergemakkelijken :

— inzake stage in de ondernemingen en de administraties is het begrip halftijds ingevoerd om de jongeren van 16 tot 18 jaar de kans op een deeltijdse opleiding te geven;

— inzake werkloosheid hebben het koninklijk besluit en het ministerieel besluit van 22 maart 1982 de werkloosheidsreglementering gewijzigd op basis van deeltijdse arbeid voor wie een betrekking met verkorte werktijd heeft aanvaard om aan de werkloosheid te ontkomen.

— die hervorming ware onvolledig als ze bij de beëindiging van de overeenkomst niet dezelfde rechten op werkloosheidsuitkeringen bood aan de werknemers die bij het begin van hun beroepsloopbaan voltijds hebben gewerkt en nadien vrijwillig besluiten halftijds te werken. Een dergelijk ontwerp zal eerlang aan de Regering worden voorgelegd.

C. Werkgelegenheidsplan

Het derde deel van de uiteenzetting betreft het werkgelegenheidsplan. De zopas verstrekte cijfers rechtvaardigen ruimschoots het doel dat de Regering nastreeft om de werkgelegenheid tot de hoeksteen van haar actie te maken.

In die geest heeft de Regering de sociale partners al in februari voorgesteld een werkgelegenheidspakt te sluiten.

Dat pakt was de uiting van de goede wil van de Regering om de hoge werkloosheid waarmee ons land te kampen heeft, aan te pakken. Ondanks de internationale dimensie van dit probleem, moet immers op nationaal vlak alles in het werk gesteld worden om deze toestand te verbeteren.

De bespreking draaide rond vijf hoofdstukken. Het eerste beoogde de stabilisering tot maart 1985 van de globale werkgelegenheid in alle ondernemingen tot het peil van einde maart 1982. De Regering achtte deze doelstelling realiseerbaar binnen de bepalingen van de interprofessionele collectieve overeenkomst, aangevuld met de door haar genomen maatregelen op het vlak van de matiging van de inkomensgroei. Indien de werkgelegenheid in de gezamenlijke ondernemingen op 31 maart van ieder beschouwd jaar eventueel gedaald zou zijn in verhouding tot het volume van de werkgelegenheid op 31 maart 1982, dan zou die daling opgeslorpt geweest zijn door een bijkomende werkgelegenheid, ofwel eerst in en vervolgens in het raam van het specifieke beleid van arbeidsvoorziening van de Regering, hetzij door een combinatie van beide.

Het tweede hoofdstuk had betrekking op het behoud van de werkgelegenheid in de overheidssector op het hoogst mogelijke peil dat verenigbaar is met de staat van de overheidsfinanciën. De Regering wenste en wenst nog steeds de werkgelegenheid in de overheidssector te bevorderen door eveneens deeltijdse arbeid in te voeren en door te strijden tegen cumulatie in overheidsdienst.

Een derde weg die door het pakt werd geopend had betrekking op de begeleidende maatregelen bij de ten uitvoerlegging van nieuwe technologieën. De Regering is er immers van overtuigd dat een maximale werkgelegenheid slechts kan worden verworven indien het Belgisch industrieel apparaat niet achterop geraakt op het vlak van de tech-

ser les perspectives qu'offrent les nouvelles technologies et de prévoir lors de leur introduction dans une entreprise ou un secteur :

- fournir une information préalable à ce sujet;
- organiser une concertation sur l'accompagnement en matière d'emploi sur le réajustement de l'organisation du travail, sur la formation, la reconversion ou le recyclage des travailleurs;
- établir chaque année une évaluation de l'effet économique et social.

L'avant-dernier chapitre du pacte concernait la politique industrielle. Il définissait les objectifs de la politique industrielle. Il précisait aussi les modalités d'optimisation des aides des pouvoirs publics nationaux en ce compris les commandes publiques et l'association active des principaux agents économiques à un schéma industriel et à la reconversion des bassins sidérurgiques.

Enfin, le pacte prévoyait l'analyse des possibilités de redistribution du travail disponible.

Ce pacte n'a pas été signé par les partenaires sociaux. Toutefois, le Gouvernement poursuit les négociations avec ses interlocuteurs. C'est ainsi que le Ministre a été chargé d'examiner avec eux différents moyens de stimuler la redistribution du travail disponible notamment par :

- la limitation des cumuls et des mesures contre le travail clandestin et les heures supplémentaires systématiques;
- des mesures tendant à assouplir le passage à la pension et à élargir les possibilités d'interrompre la carrière professionnelle;
- l'encouragement des différentes formes de travail à temps partiel tant dans le secteur privé que dans le secteur public;
- la recherche d'un accord sur un programme de réduction accélérée du temps de travail, sans augmentation des coûts de production et moyennant des recrutements compensatoires.

D'autres possibilités de réaménagements du temps de travail seront examinées en collaboration avec les interlocuteurs sociaux. Avant d'être appliquées de façon plus généralisée, des formules concrètes éventuelles seront testées dans des entreprises ou des départements d'entreprises. Ces expériences, réversibles par nature, seront favorisées par l'adaptation de la législation sociale existante et par l'octroi des garanties juridiques et financières indispensables aux entreprises et aux travailleurs concernés.

Car, quel que soit le degré de réussite des mesures gouvernementales, nous devons nous rendre à une évidence : nous disposons d'un nombre de postes de travail limités et que nous ne pouvons faire croître que lentement.

L'ensemble de ces postes de travail organisés sur la base d'un travail hebdomadaire moyen de 8 heures est incapable de fournir du travail à un demi-million de nos concitoyens.

Qu'est-il préférable de faire ?

Ou accepter que notre société se partage progressivement en deux groupes : ceux qui ont la chance d'avoir un travail qui signifie à la fois revenu et position sociale et les autres — exclus non seulement du travail mais privés de la position sociale que confère celui-ci.

nische vooruitgang. Daartoe moet dan ook worden gebruik gemaakt van de mogelijkheden die worden geboden door de nieuwe technologieën en moet, bij invoering in een onderneming of een sector ervoor gezorgd worden dat :

- vooraf informatie wordt verstrekt;
- overleg wordt gepleegd over de begeleiding inzake werkgelegenheid, de aanpassing van de arbeidsorganisatie, de opleiding, de omscholing of bijscholing van de werknemers;
- de economische en sociale weerslag jaarlijks geëvalueerd wordt.

Het voorlaatste hoofdstuk van het pakt betrof het industrieel beleid. Het bepaalde de doelstellingen van het industrieel beleid. Het preciseerde eveneens de modaliteiten voor de optimale aanwending van de steun van de nationale overheid met inbegrip van de overheidsbestellingen en de actieve deelneming van de voornaamste deelnemers aan het economisch proces aan een industrieel schema en aan de omschakeling van de staalbekkens.

Ten slotte voorzag het pakt het onderzoek naar de mogelijkheden voor de herverdeling van de beschikbare arbeid.

Dit pakt werd niet ondertekend door de sociale partners. De Regering zet evenwel de onderhandelingen met haar gesprekpartners voort. De Minister werd aldus gelast om samen met hen naar de verschillende middelen te zoeken om de herverdeling van de beschikbare arbeid te bevorderen door :

- beperking van de cumulatie en maatregelen tegen sluikwerk en systematische overuren;
- maatregelen om de overgang naar de pensioengerechtigde leeftijd te versoepelen en de mogelijkheden tot onderbreking van de beroepsloopbaan te verruimen;
- aanmoediging van de verschillende vormen van deeltijdse arbeid in de privé-sector zowel als in de overheidssector;
- na te gaan of een akkoord kan worden bereikt over een programma van versnelde werktijdverkorting zonder stijging van de produktiekosten en middels compenserende aanwerving.

Andere mogelijkheden van herschikking van de arbeidstijd zullen in samenwerking met de sociale gesprekpartners, zullen worden onderzocht. Eventuele concrete formules zullen worden uitgetest in ondernemingen of delen van ondernemingen, alvorens ze op een meer algemene schaal worden toegepast. Deze experimenten, die van omkeerbare aard zijn, zullen worden bevorderd door een aanpassing van de bestaande sociale wetgeving en door het verstrekken van de nodige juridische en financiële waarborgen aan de betrokken ondernemingen en werknemers.

Want wat ook het succes van de regeringsmaatregelen zij, we moeten ons bij één feit neerleggen : we beschikken over een beperkt aantal arbeidsplaatsen, dat we slechts langzaam kunnen doen aangroei.

De gezamenlijke arbeidsplaatsen die georganiseerd zijn op grond van een gemiddelde dagtaak van 8 uur kunnen onmogelijk werk verschaffen aan een half miljoen medeburgers.

Wat moet dan bij voorkeur gedaan worden ?

Ofwel aanvaarden wij dat onze samenleving zich progressief in twee groepen splitst : diegenen die het geluk hebben een job te bezitten, wat terzelfdertijd een inkomen en een sociale positie inhoudt, en de anderen, die niet alleen de job maar ook de daarmee samengaande sociale positie moeten ontberen.

Ou partager le nombre de postes disponibles en réduisant le nombre d'heures prestées par ceux qui sont aujourd'hui occupés ?

En Belgique, nous sommes et de loin en avance sur les pays qui nous entourent dans la voie de la réduction hebdomadaire du temps de travail.

Nous sommes aussi obligés de constater — et personne ne le conteste — que cette réduction linéaire et progressive du temps de travail hebdomadaire, n'a guère produit d'effets en termes d'embauche compensatoire. D'autres formules doivent donc être trouvées.

L'organisation d'un véritable partage du temps de travail entraînera une réduction sensible des heures prestées par ceux qui aujourd'hui occupent un emploi.

Mais, en temps de crise, une question surgit immédiatement : qui supportera le coût de cette réduction. Deux réponses simples viennent immédiatement à l'esprit :

— ou la réduction du temps de travail n'est accompagnée d'aucune diminution de rémunération et les entreprises en supportent complètement la charge avec les conséquences que l'on sait sur leurs coûts et sur leur position concurrentielle;

— ou la réduction du temps de travail s'accompagne d'une réduction proportionnelle de la rémunération et ce sont les travailleurs qui en supportent le coût.

Ces deux hypothèses sont — et le Ministre suppose que personne n'en doute — parfaitement irréalistes.

Il faut rechercher et expérimenter avec le concours des entreprises des formules qui, par une meilleure combinaison des facteurs de production, n'accroissent pas les coûts mais entraînent des gains de productivité.

Les employeurs devraient admettre que les gains de productivité dégagés par une meilleure organisation du travail soient consacrés à une compensation partielle du manque à gagner provoqué par la réduction du temps de travail. Ce sont dès lors des expériences qui favorisent une meilleure combinaison de tous les facteurs de production qui doivent être privilégiés.

Les travailleurs devraient accepter que la réduction sensible de la durée de travail s'accompagne d'une réduction moins que proportionnelle de leur rémunération à la condition impérative que cette mesure serve à une embauche effective et contrôlée. Mais le problème des cumuls, des sursalaires et des heures supplémentaires mérite une attention particulière.

Les pouvoirs publics enfin, devraient accepter que les sommes considérables affectées jusqu'à présent au paiement d'indemnités de chômage servent à faciliter l'embauche compensatoire et à réduire les effets de la réduction du temps de travail sur la rémunération.

Nous n'éviterons pas, quelle que soit la réussite de notre politique de relance industrielle, un partage du temps de travail.

Des accords sont possibles et ils doivent matérialiser la solidarité indispensable entre ceux qui ont encore la chance d'avoir un emploi et ceux qui en sont privés.

La crise économique nous oblige à inventer de nouveaux produits pour vaincre la concurrence internationale.

La crise sociale dans laquelle l'accroissement du chômage risque de nous jeter doit forcer notre créativité en

Ofwel het aantal beschikbare arbeidsplaatsen verdelen door het aantal uren te verminderen dat gepresteerd wordt door hen die thans tewerkgesteld zijn ?

In België hebben wij een grote voorsprong op de ons omringende landen op het gebied van de verkorting van de werkweek.

Wij moeten ook vaststellen — en niemand betwist dat — dat deze lineaire en progressieve verkorting van de werkweek nauwelijks vruchten heeft afgeworpen inzake compenserende aanwervingen. Er moeten dus andere formules gevonden worden.

De organisatie van een echte werkdverdeling zal een gevoelige vermindering van het aantal werkuren met zich meebrengen voor diegenen die vandaag een arbeidsplaats hebben.

Maar in tijden van crisis rijst onmiddellijk de vraag : wie zal de kosten van deze vermindering op zich nemen. Onmiddellijk liggen twee antwoorden voor de hand :

— ofwel gaat de vermindering van de arbeidstijd niet gepaard met van enige vermindering van de lonen en dragen de ondernemingen er de volledige last van met de gekende gevolgen voor hun onkosten en voor hun concurrentiepositie;

— ofwel gaat de vermindering van de arbeidstijd gepaard met een proportionele loonsverlaging, en dan zijn het de werknemers die er de kosten van dragen.

Deze twee veronderstellingen zijn — en de Minister veronderstelt dat niemand daaraan twijfelt — volkomen onrealistisch.

Er moeten, in samenwerking met de ondernemingen formules worden uitgewerkt, die, door een betere combinatie van de produktiefactoren, de kosten niet verhogen maar de produktiviteit-opdrijven.

De werkgevers zouden moeten toelaten dat de verhoogde produktiviteit die vrijgemaakt wordt door een betere organisatie van de arbeid zou besteed worden aan een gedeeltelijke compensatie van de winstderving die veroorzaakt wordt door de vermindering van de werktijd. Experimenten die een betere combinatie begunstigen van alle produktiefactoren moeten derhalve bevoorrecht worden.

De werknemers zouden moeten aanvaarden dat de gevoelige werktijdsvermindering gepaard gaat met een minder dan proportionele loonsverlaging, onder de dwingende voorwaarde dat deze maatregel dient tot een effectieve en gecontroleerde aanwerving. Maar aan het probleem van de cumulaties, de bijkomende lonen en de overuren moet bijzondere aandacht worden besteed.

Tenslotte zou de overheid moeten aanvaarden dat de aanzienlijke bedragen die tot op heden besteed werden aan de betaling van de werkloosheidsvergoedingen dienen om de compenserende aanwerving te vergemakkelijken en om de weerslag van de werktijdsverkorting op het loon te verminderen.

Wat ook het succes van ons industrieel herstelbeleid zij, wij kunnen de verdeling van de arbeidstijd niet vermijden.

Akkoorden zijn mogelijk en zij moeten de onontbeerlijke solidariteit tussen diegenen die nog het geluk hebben een job te hebben en diegenen die van dit geluk gespeend zijn, realiseren.

De economische crisis dwingt ons ertoe nieuwe produkten uit te denken om het hoofd te bieden aan de internationale concurrentie.

De sociale crisis waarin de stijgende werkloosheid ons dreigt te storten, moet onze creativiteit op het vlak van

matière d'organisation de l'activité économique dans toutes ses composantes (répartition des rémunérations mais aussi sécurité sociale et fiscalité).

C'est à ce prix que nous créerons les conditions favorables au développement d'une nouvelle société industrielle.

D. Budget 1982

Le budget de l'année 1982 est fixé à 126,2 milliards.

Il couvre essentiellement les interventions relatives au chômage (71,8 milliards) et les dépenses relatives au plan de résorption du chômage (52,3 milliards), y compris une nouvelle recette affectée de 3 milliards résultant d'une cotisation de solidarité sur les revenus supérieurs à 3 millions de F.

Le budget a été élaboré sur une hypothèse de 520 000 chômeurs indemnisés et sur la remise au travail de $\pm$ 40 000 chômeurs dans le troisième circuit de travail (15 000), les C. S. T. (22 000) et le fonds interdépartemental de promotion de l'emploi (3 000).

Le plan de résorption prévoit en outre la mise au travail de 30 000 chômeurs par les pouvoirs publics ainsi que la prorogation des régimes de prépension légale (43 000) et conventionnelle (50 000).

L'exécution correcte de ce budget a toutefois impliqué la mise en œuvre d'un certain nombre de mesures d'économie entraînant des diminutions de dépenses de l'ordre de 12,5 milliards.

1. Meilleur contrôle

Des économies sont attendues en assurant mieux :

- le calcul de l'admissibilité et du montant des allocations de chômage;
- la vérification des dépenses;
- le contrôle des assurés sociaux;
- l'accélération des décisions d'exclusion du bénéfice des allocations de chômage;
- la récupération des allocations indûment touchées.

2. Calcul des taux journaliers sur base de 1/26 de la rémunération mensuelle

Le calcul de la rémunération journalière se fait sur base de 1/26 de la rémunération mensuelle; il est normal d'appliquer la même base pour le calcul de l'indemnité journalière.

3. Remplacement pour les jeunes admis au chômage sur base de l'article 124 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 de l'indemnité de chômage par une indemnité d'attente

Cette mesure s'accompagne cependant d'une amélioration pour un certain nombre de jeunes qui jusqu'à présent étaient exclus du bénéfice de toute indemnité.

Il s'agit notamment des étudiants suivant les cours techniques secondaires et professionnels d'agriculture, d'horticulture, section ménagère et familiale, etc...

Cette mesure vise plus ou moins 10 000 personnes à partir du 1er juillet 1982.

de organisation van de economische bedrijvigheid in al haar bestanddelen stimuleren (verdeling van de lonen maar ook van de sociale zekerheid en de fiscaliteit).

Het is tegen deze prijs dat wij de gunstige voorwaarden voor de ontwikkeling van een nieuwe industriële maatschappij zullen scheppen.

D. Begroting 1982

De begroting werd voor 1982 vastgesteld op 126,2 miljard.

Zij dekt voornamelijk de tussenkomsten met betrekking tot de werkloosheid (71,8 miljard) en de uitgaven in verband met het plan ter opslorping van de werkloosheid (52,3 miljard), met inbegrip van 3 miljard nieuwe inkomsten, bestemd voor de werkloosheid en afkomstig van een solidariteitsbijdrage op de inkomens van meer dan 3 miljoen F.

De begroting gaat uit van de hypothese van 520 000 uitgekeerde werklozen, de tewerkstelling van $\pm$ 40 000 werklozen in het derde arbeidscircuit (15 000), het B. T. K. (22 000) en het interdepartementaal fonds voor de tewerkstelling (3 000).

Het opslorplingsplan voorziet bovendien in de tewerkstelling door de overheid van 30 000 werklozen evenals in de verlenging van de stelsels van het wettelijk (43 000) en het conventioneel bruggensioen (50 000).

De correcte uitvoering van deze begroting impliceert evenwel de uitvoering van een reeks besparingsmaatregelen die verminderingen van de uitgaven met zich meebrengen voor een bedrag van 12,5 miljard.

1. Betere controle

Er worden besparingen verwacht door :

- een nauwkeuriger berekening van het aantal werklozen en het bedrag van de werkloosheidsvergoedingen;
- een nauwkeuriger toezicht op de uitgaven;
- een verscherpte controle op de sociaal verzekerden;
- de bespoediging van de beslissingen tot uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkering;
- de invordering van onrechtmatig uitbetaalde vergoedingen.

2. Berekening van de dagelijkse uitkeringen op basis van 1/26 van de maandelijkse bezoldiging

Voor de berekening van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging, wordt de maandelijkse bezoldiging, gedeeld door 26, in aanmerking genomen. Het is dus normaal dat voor de berekening van de dagelijkse uitkering dezelfde basis wordt aangenomen.

3. Vervanging, op basis van artikel 124 van het koninklijk besluit van 20 december 1963, voor de jongeren die opgenomen zijn in het stelsel van de werkloosheid, van de werkloosheidsuitkeringen door een wachttijdvergoeding

Deze maatregel houdt evenwel een verbetering in voor een zeker aantal jongeren die tot nu toe geen enkele vergoeding konden genieten.

Het gaat met name om studenten van het middelbaar technisch- en beroepsonderwijs, land- en tuinbouwscholen, huishoud- en gezinshulpscholen enz...

Deze maatregel zal vanaf 1 juli 1982 van toepassing zijn op $\pm$ 10 000 personen.

4. *Prepension spéciale pour chômeurs âgés*

Les chômeurs complets âgés de 60 ans ou de 55 ans selon qu'il s'agit d'hommes ou de femmes indemnisés depuis plus d'un an pouvaient introduire une demande de pension anticipée.

Ils recevaient la garantie jusqu'à l'âge normal de la retraite, d'un revenu égal au montant de l'allocation de chômage dont disposent ces chômeurs au moment de la prise de cours de la pension anticipée majorée de 1 000 F par mois (indexés).

Cet avantage est supprimé sans toucher aux droits acquis.

5. *Réduction de 6 %*

des indemnités journalières de chômage pour les cohabitants

6. *Contrôle des avances de fonds aux organismes de paiement*

Comme actuellement le régime des indemnités de chômage est financé, à des conditions très onéreuses, pour plus de 80 % par des interventions de l'Etat, l'établissement d'un plan de financement est exigé dans le chef des organismes de paiement.

E. Présidence belge du Conseil des Ministres de l'Emploi et des Affaires sociales de la C. E. E.

Durant les six premiers mois de l'année, la Belgique a assuré la présidence du Conseil de la Communauté européenne. A ce titre, le Ministre a été amené à présider le Conseil des Ministres de l'Emploi et des Affaires sociales de la Communauté.

Déjà dans le cadre de l'O. C. D. E., les Ministres du Travail des Etats membres ont recherché en mars dernier les moyens pour mettre en œuvre les conditions générales susceptibles de produire un accroissement de l'emploi : quelle que soit l'appréciation que l'on peut porter sur les résultats de cette réunion, il apparaît clairement en tout état de cause, que l'objectif de la croissance de l'emploi est ressenti par tous comme « l'objectif » prioritaire à poursuivre.

Sur le plan communautaire, le Ministre s'est efforcé, dans le cadre de son mandat de président en exercice du Conseil, de promouvoir une concertation plus active et dynamique entre ses collègues du Travail des Etats membres dans le domaine de l'emploi avec le concours indispensable de la Commission européenne.

Au cours d'une réunion informelle qu'il a convoquée les 5 et 6 avril, on a tout particulièrement considéré les moyens qui pourraient être utilisés pour favoriser la création d'emplois.

On a aussi, et surtout, pris en considération le problème de l'aménagement du temps de travail et la réduction du temps de travail comme mesures susceptibles de promouvoir le volume de l'emploi. Outre les formes classiques à travers lesquelles la réduction du temps de travail intervient généralement à l'heure actuelle dans presque tous les Etats membres (pré-retraite, diminution du travail hebdomadaire, diminution du volume annuel de travail avec ou sans prolongation des congés payés), les Ministres ont considéré d'autres hypothèses qui ont été mises en discussion dans le double souci de promouvoir l'emploi et aussi de préserver les conditions de compétitivité des entreprises.

On a convenu d'inviter la Commission à poursuivre la réflexion sur ce sujet et à présenter avant la fin de l'année

4. *Bijzonder brugpensioen voor bejaarde werklozen*

De bejaarde volledig werklozen van 60 of 55 jaar, al naargelang het mannen of vrouwen geldt, die reeds meer dan 1 jaar uitkeringen genoten, mochten een aanvraag voor verhoogd pensioen indienen.

Ze kregen de waarborg tot op de normale pensioengerechtigde leeftijd een inkomen te genieten dat gelijk is aan het bedrag van de werkloosheidsvergoeding, die de werklozen krijgen op het ogenblik dat het brugpensioen begint te lopen, vermeerderd met 1 000 F per maand (geïndexeerd).

Dit voordeel wordt afgeschaft zonder te raken aan de verworven rechten.

5. *Vermindering met 6 %*

*van de dagelijkse werkloosheidsuitkeringen
voor samenwonenden*

6. *Controle op de geldvoorschotten aan de betalingsorganismen*

Aangezien de regeling inzake werkloosheidsuitkeringen thans voor meer dan 80 % door staatstussenskomsten gefinancierd wordt, tegen zeer zware voorwaarden, dringt de opzetting van een financiering zich op ten aanzien van de betalingsinstellingen.

E. Belgisch voorzitterschap van de Raad van Ministers van Tewerkstelling en van Sociale Zaken van de E. E. G.

Tijdens de eerste zes maanden van het jaar nam België het voorzitterschap waar van de Raad van de Europese Gemeenschap. Zo komt het dat de Minister de Raad van Ministers van Tewerkstelling en van Sociale Zaken heeft voorgezeten.

Reeds in het kader van de O. E. S. O. hebben de Ministers van Arbeid van de lidstaten in maart i.l. naar de middelen gezocht om algemene voorwaarden te scheppen die het mogelijk zouden maken de werkgelegenheid te doen groeien : ongeacht het oordeel dat men over de resultaten van deze vergadering kan hebben, blijkt in ieder geval toch duidelijk dat de groei van de werkgelegenheid door allen wordt aangevoeld als « het prioritaire doel » dat moet worden nagestreefd.

Op het vlak van de Gemeenschap heeft de Minister er zich, in het raam van zijn mandaat van dienstdoende voorzitter van de Raad, op toegelegd te zorgen voor een meer dynamisch en actief overleg tussen de Ministers van Arbeid van de lidstaten over tewerkstellingsvraagstukken, zulks met de onontbeerlijke medewerking van de Europese Commissie.

Tijdens een informele vergadering die hij op 5 en 6 april heeft bijeengeroepen, werden meer in het bijzonder de middelen onderzocht die bevorderlijk zouden kunnen zijn bij het scheppen van arbeidsplaatsen.

Ook en vooral werden de aanpassing en de vermindering van de arbeidstijd beschouwd als maatregelen waarmee het mogelijk zou zijn het werkgelegenheidsvolume te bevorderen. Naast de klassieke vormen waarin thans in bijna alle lidstaten de arbeidstijd wordt verminderd (brugpensioen, verkorting van de dagelijkse arbeidsduur, verkorting van het jaarlijkse arbeidsvolume met of zonder verlenging van het betaald verlof), hebben de Ministers andere mogelijkheden onderzocht die in discussie werden gebracht, met een tweevoudig doel, zijnde de bevordering van de werkgelegenheid en de vrijwaring van het concurrentievermogen van de ondernemingen.

Men is het erover eens geworden de Commissie te verzoeken dit onderwerp verder te onderzoeken en vóór het

une communication au Conseil, qui pourrait amener la Communauté à expérimenter ces possibilités.

Les participants à la réunion sont conscients bien entendu — et les Ministres du Travail les premiers — qu'une politique destinée à relancer la croissance de l'emploi exige la définition d'une stratégie qui mobilise toutes les politiques, qu'elles soient économique, financière ou industrielle.

Par conséquent, lorsque des mesures devront être prises au niveau communautaire, une session élargie du Conseil réunissant les Ministres de l'Economie et des Finances ainsi que les Ministres du Travail constituerait l'enceinte la plus appropriée pour définir de telles mesures et le contexte économique et social dans lequel ces mesures seront mises en œuvre. Cette réunion se déroulera durant le second semestre de cette année.

Le Conseil, dans sa session du 27 mai, a été appelé à délibérer sur une stratégie politique de priorités à mener en vue de lutter contre le chômage. A cette occasion, des orientations plus précises ont été définies. Les délibérations du Conseil en cette matière furent préparées par une session du Comité permanent de l'emploi le 27 avril. Lors de cette réunion, employeurs et travailleurs marquèrent leur accord sur un document qui fixait la stratégie à suivre et les priorités à déterminer en vue de combattre le chômage. Après le succès de ce Comité permanent de l'emploi, le Ministre a eu l'immense satisfaction de voir ce programme d'action approuvé par ses collègues du Conseil.

Pour concrétiser rapidement ce consensus politique, la Commission a été chargée de fournir, avant la fin de l'année, les propositions concrètes relatives à ce programme d'action, en y incluant l'impact budgétaire et les estimations de répercussions de l'emploi.

II. — DISCUSSION GENERALE

A. Chômage

1) *Evaluation des crédits prévus au budget*

Un membre constate qu'une dépense de 97,466 milliards de francs est prévue pour les allocations de chômage ordinaires. Cette estimation tient compte d'une économie de 12,5 milliards.

Comme diverses études prévisionnelles en matière de chômage prévoient un nombre de chômeurs variant entre 530 000 et 545 000, mais qui est de toute façon supérieur au nombre sur lequel le Gouvernement se base, le membre ne comprend pas que l'intervention de l'Etat dans les dépenses de l'O.N.Em. ait été ramenée de 76,186 milliards à 71,718 milliards.

Le membre estime que le montant retenu est sous-évalué, même si l'on tient compte de l'économie prévue, celle-ci étant, selon lui, surévaluée.

En fait, les dépenses pour le chômage pourraient bien atteindre 105 milliards de francs.

D'autres membres craignent également que les crédits prévus pour les allocations de chômage soient sous-estimés.

Ils veulent éviter que d'importants crédits supplémentaires doivent être demandés, alors que l'on dispose des éléments nécessaires pour établir une prévision convenable concernant l'évolution du nombre de chômeurs.

einde van het jaar een mededeling aan de Raad voor te leggen die de Gemeenschap ertoe zou kunnen brengen deze mogelijkheden te beproeven.

De deelnemers aan de vergadering — en in de eerste plaats de Ministers van Arbeid — geven er zich natuurlijk rekenschap van dat een beleid dat afgestemd is op het aanzwengelen van de groei van de werkgelegenheid onmogelijk is zonder dat een strategie wordt vastgelegd waarbinnen alle beleidsvormen — of die economisch, financieel of industrieel zijn — aan bod komen.

Gevolg is dat, als op het niveau van de Gemeenschap maatregelen zullen moeten worden genomen, een verruimde zitting van de Raad, waaraan naast de Ministers van Werkstelling ook de Ministers van Economische Zaken en van Financiën deelnemen, het best geschikte kader zou zijn ter bepaling van dergelijke maatregelen en tevens van de economische en sociale context waarin ze zullen worden uitgevoerd. Deze vergadering heeft plaats tijdens het tweede semester van dit jaar.

De Raad moest tijdens de zitting van 27 mei beraadslagen over een op prioriteiten afgestemde beleidsstrategie ter bestrijding van de werkloosheid. Bij die gelegenheid werden preciesere oriënteringen vastgelegd. De beraadslagingen van de Raad terzake werden voorbereid op een zitting van het Permanent Comité voor Arbeidsmarktvraagstukken van 27 april. Tijdens deze vergadering keurden de werkgevers en de werknemers een document goed waarin de te volgen strategie en de te bepalen prioriteiten met het oog op de strijd tegen de werkloosheid werden vastgelegd. Na het succes van dit Permanent Comité voor Arbeidsmarktvraagstukken, beleefde de Minister het immense genoegen dat dit actieprogramma door zijn collega's goedgekeurd werd.

Om deze politieke consensus snel te concretiseren werd de Commissie ermee belast vóór het einde van het jaar de concrete voorstellen in verband met dit actieprogramma te bezorgen met daarbij de opgave van wat de budgettaire weerslag van dat programma is, en van de doorwerking die het naar raming op de werkgelegenheid heeft.

II. — ALGEMENE BESPREKING

A. Werkloosheid

1) *Evaluatie van de uitgetrokken kredieten*

Een lid stelt vast dat voor de gewone werkloosheidsuitkeringen een uitgave van 97,446 miljard voorop gesteld wordt. Deze raming houdt rekening met een besparing van 12,5 miljard.

Gezien verscheidene prognoses betreffende de evolutie van de werkloosheid een aantal werklozen voorspellen dat varieert tussen 530 000 tot 545 000, maar in ieder geval hoger ligt dan het aantal waar de Regering van uitgaat, begrijpt het lid niet dat de Rijksbijdrage in de uitgaven van de R. V. A. daalt van 76,186 miljard naar 71,718 miljard.

Zelfs rekening houdend met de vooropgestelde besparing acht het lid dat bedrag onderschat. Bovendien is die besparing volgens hem overschat.

Dit zou er toe leiden dat de totale uitgaven voor werkloosheidsvergoedingen wel eens zouden kunnen oplopen tot 105 miljard.

Ook ander leden uiteten hun vrees dat de voor de werkloosheidsvergoedingen uitgetrokken kredieten zouden zijn onderschat.

Het is hun zorg te vermijden dat belangrijke bijkredieten zouden gevraagd worden, terwijl nochtans de elementen voorhanden zijn om een degelijke raming van het verwachte aantal werklozen te maken.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail répond qu'on peut s'étonner que pour le paiement des indemnités de chômage, l'intervention de l'Etat soit passée de 76 186 millions pour le budget de 1981 ajusté (pour rappel : 44 141,6 millions au budget initial) à 71 718,1 millions pour 1982.

Il faut toutefois rappeler que cette intervention de l'Etat aurait été de plus de 15 milliards supérieurs si le Gouvernement n'avait pas pris une série de mesures de diminution de dépenses pour plus de 12 milliards et de recettes nouvelles pour 3 milliards (cotisation de solidarité).

Le Ministre signale en tout cas qu'une réunion de contrôle budgétaire s'est tenue il y a exactement huit jours à son Administration et que l'Inspecteur des Finances a fait remarquer qu'il est prématuré de se prononcer actuellement sur une éventuelle sous-estimation du crédit.

En tout état de cause, le Ministre continuera à suivre de très près l'évolution de l'exécution du budget au cours des tout prochains mois.

2) Evolution du chômage

Un membre souligne en outre qu'en dépit de toutes les mesures qui ont été prises, le Gouvernement se base sur un chiffre de 520 000 chômeurs, ce qui représenterait une augmentation de 80 000 unités.

Au lieu de comparer, comme le Ministre l'a fait dans son introduction, l'augmentation du nombre de chômeurs au cours des mois de mars à juin 1981 (+ 5 000 chômeurs) et la diminution de ce nombre au cours des mêmes mois de 1982 (- 8 000 unités), le membre compare en chiffres absolus la situation en juin 1981 (379 000 chômeurs) et en mai 1982 (444 526 chômeurs) et il constate donc une augmentation d'environ 65 000 unités. Ces chiffres sont selon lui plus significatifs que ceux que le Ministre a cités.

Un membre demande si le recul constaté ne peut pas être dû à une augmentation du nombre de stagiaires et de stagiaires à temps partiel.

Le Ministre fait remarquer que le nombre de 520 000 chômeurs dont il est question est un chiffre budgétaire dans lequel sont compris également les chômeurs à temps partiel. Le nombre de chômeurs complets est par conséquent moins élevé.

Le Ministre déclare qu'il faut être très prudent en tirant des conclusions de la réduction du nombre de chômeurs au cours de la période mai-juin 1982. Il s'agit d'une réduction saisonnière du chômage qui se produit habituellement au cours du premier semestre. Cependant, en 1981, une hausse s'était produite alors qu'en 1982 une réduction a de nouveau été constatée. En février 1982, le chômage était élevé mais cela était probablement dû aux mesures prolongeant le délai d'attente des jeunes diplômés, de sorte que ceux-ci n'ont été repris dans les chiffres qu'en janvier-février.

Le Ministre estime que la nouvelle réduction du chômage en 1982 indique que la dégradation catastrophique de l'emploi prend fin. Il est difficile de préciser dans quelle mesure les décisions gouvernementales ont contribué à cette réduction. Elle n'est probablement pas due uniquement aux mesures prises par le Gouvernement étant donné que celles-ci ne sont appliquées que depuis peu.

Un membre prend acte de cette déclaration.

A long terme le Ministre s'attend à un impact favorable sur l'emploi, mais cela ne signifie pas qu'à court terme la baisse qui a été constatée se poursuivra.

Le Ministre dément cependant formellement que cette baisse serait due à l'augmentation du nombre de stagiaires ou autres personnes mises au travail.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid antwoordt dat het verwondering kan baren dat de rijkstegemoetkoming voor de betaling van de werkloosheidsuitkeringen van 76 186 miljoen voor de aangepaste begroting van 1981 (pro memorie : 44 141,6 miljoen op de oorspronkelijke begroting) tot 71 718,1 miljoen gestegen is voor 1982.

Er zij evenwel aan herinnerd dat die rijkstegemoetkoming meer dan 15 miljard hoger had gelegen, indien de Regering niet een reeks maatregelen had genomen om de uitgaven met meer dan 12 miljard te doen dalen en de inkomsten met 3 miljard (solidariteitsbijdrage) te doen stijgen.

De Minister wijst er, in alle geval op dat een budget control-vergadering juist acht dagen voordien in zijn diensten heeft plaats gehad en dat de inspecteur van Financiën heeft opgemaakt dat het voorbarig is zich thans over een mogelijke onderschatting van het krediet uit te spreken.

Hoe dan ook, zal de Minister het verloop van de uitvoering van de begroting in de volgende maanden van zeer nabij blijven volgen.

2) Evolutie van de werkloosheid

Verder wordt er door een lid op gewezen dat de Regering spijt alle getroffen maatregelen rekening houdt met een werkloosheidscijfer van 520 000. Dit zou een stijging met 80 000 eenheden betekenen.

In plaats van de door de Minister in zijn inleiding geciteerde vergelijking tussen de toename in de periode maart-juni 1981 (+ 5 000 werklozen) en de afname in de periode maart-juni 1982 (- 8 000 werklozen) wijst het lid op de vergelijking in absolute cijfers tussen juni 1981 (379 000 werklozen) en mei 1982 (444 526 werklozen), dwz. een toename met ± 65 000 eenheden. Die cijfers zijn volgens het lid van meer betekenis dan de eerder geciteerde.

Een lid vraagt of de recent vastgestelde daling niet kon worden toegeschreven aan een verhoging van het aantal stagiairs en het aantal part-time stagiairs.

De Minister merkt op dat het getal van 520 000 werklozen waarvan sprake, uit de begroting komt en dat daarvoor ook de tijdelijk werklozen begrepen zijn. Het aantal volledig werklozen is dus lager.

Wat betreft de daling van het aantal werklozen tijdens de periode maart-juni 1982 verklaart de Minister dat daaruit slechts zeer voorzichtige gevolgtrekkingen mogen gemaakt worden. Het gaat hier om een seizoengebonden vermindering van de werkloosheid. Gewoonlijk is er de eerste zes maanden van het jaar een daling van de werkloosheid. In 1981 was er echter integendeel een stijging. In 1982 wordt nu opnieuw een daling vastgesteld. In februari 1982 werd evenwel een hoog werkloosheidscijfer vastgesteld, maar dit is waarschijnlijk te wijten aan de maatregelen die de wachttijd voor jonge afgestudeerden verlengden, zodanig dat die jongeren slechts in de maanden januari-februari geteld werden.

Dat in 1982 opnieuw een daling van het aantal werklozen vastgesteld wordt wijst er volgens de Minister op dat het catastrofale tenietgaan van de tewerkstelling een einde neemt. In hoeverre de regeringsmaatregelen aan de basis liggen van deze daling is niet uit te maken. Gezien het feit dat deze maatregelen slechts sedert kort van toepassing zijn is de weerslag waarschijnlijk gering.

Een lid neemt akte van deze uitspraak.

De Minister verwacht op langere termijn wel een gunstige weerslag op de tewerkstelling maar dit wil niet zeggen dat de waargenomen daling zich op korte termijn zou doorzetten.

De Minister logenstrafte echter formeel dat de daling zou te wijten zijn aan de toename van het aantal stagiairs of andere tewerkgestelden.

En décembre 1981, le nombre de personnes mises au travail dans des programmes de résorption du chômage était de 87 751, dont :

33 173 chômeurs mis au travail;
28 908 stagiaires;
25 670 C. S. T.

En avril 1982 ce chiffre était de 83 570, dont :

32 223 chômeurs mis au travail;
28 393 stagiaires;
22 954 C. S. T.

Etant donné qu'un certain nombre de projets C. S. T. arrivent à leur terme et que le troisième circuit de travail n'est pas encore pleinement opérationnel, le Ministre estime qu'on peut en déduire que la diminution du chômage résulte d'une augmentation du niveau de l'emploi dans le secteur privé.

Il s'agit donc d'une amélioration conjoncturelle. Il faut toutefois attendre l'automne pour pouvoir effectuer une évaluation plus approfondie.

Un membre souligne néanmoins que le problème du chômage ne peut être examiné seulement sur la base des chiffres, mais qu'il y a lieu de le considérer comme un phénomène dont il faut rechercher les causes profondes.

Quelles sont par exemples les causes des pertes d'emplois enregistrées récemment dans le secteur tertiaire ? Est-ce un phénomène général ? Est-il dû à la fermeture de certaines entreprises ? Certaines entreprises ont-elles pris des mesures de rationalisation ? Ou l'introduction de nouvelles technologies est-elle une des causes de ce phénomène ?

Pourquoi le chômage des hommes, par exemple, connaît-il une croissance plus rapide que celui des femmes ? Est-ce un phénomène structurel ou conjoncturel ? Le nombre maximum de femmes souhaitant travailler est-il atteint ?

Un autre membre met l'accent sur le fait que les mesures prises par le Ministère de l'Emploi et du Travail ne sont pas les seules à avoir une incidence sur l'emploi. L'ensemble des mesures prises dans le cadre de la politique globale du Gouvernement exerce une influence sur le niveau de l'emploi. A-t-on déjà pu évaluer l'influence que chacune de ces mesures exerce sur l'emploi ?

Un membre souligne qu'il est difficile de distinguer l'incidence exacte de chaque mesure sur l'emploi étant donné que la politique du Ministre de l'Emploi et du Travail ne constitue qu'un élément de la politique globale du Gouvernement.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail répond qu'il est pratiquement impossible de déterminer à court terme l'effet d'une mesure particulière. Une telle appréciation exige une période plus longue. Par ailleurs, une mesure isolée n'a généralement pas d'incidence sur l'emploi : il faut les effets conjugués d'un ensemble de mesures. Etant donné la conjoncture actuelle, l'essentiel est d'enrayer la régression de l'emploi, ce qui n'implique pas que l'on puisse espérer une progression à bref délai.

B. Mesures de résorption du chômage

1) Troisième circuit de travail

Plusieurs membres doutent que ce programme de résorption du chômage permette de mettre 15 000 personnes au travail d'ici fin 1982.

In december 1981 bedroeg het aantal tewerkgestelden in programma's tot opslorping van de werkloosheid 87 751, verdeeld als volgt :

33 173 tewerkgestelde werklozen;
28 908 stagiairs;
25 670 B. T. K.

In april 1982 bedroeg dat cijfer 83 570, uitgesplitst als volgt :

32 223 tewerkgestelde werklozen;
28 393 stagiairs;
22 954 B. T. K.

Daar in de openbare diensten een aantal B. T. K.-projecten ten einde lopen en het derde arbeidscircuit nog niet tenvolle gestart is, meent de Minister te mogen besluiten dat de daling van de werkloosheid een gevolg is van een toegenomen tewerkstelling in de privé-sector.

Het gaat dus om een conjuncturele verbetering. Een diepgaande evaluatie kan echter slechts in het najaar plaatsvinden.

Een lid wijst er nochtans op dat de werkloosheid niet louter vanuit de cijfers mag benaderd worden, maar moet worden gezien als een verschijnsel waarvan de diepere oorzaken moeten opgespoord worden.

Welke zijn bijvoorbeeld de oorzaken van het recente verlies aan arbeidsplaatsen in de tertiaire sector ? Is dit een algemeen verschijnsel, is het te wijten aan de sluiting van bepaalde ondernemingen; zijn er in bepaalde ondernemingen rationaliseringsmaatregelen doorgevoerd, of is de invoering van nieuwe technologieën één van de oorzaken ?

Waarom is bijvoorbeeld de snellere stijging van de werkloosheid van de mannen tegenover de werkloosheid van de vrouwen te wijten ? Is dit een structureel of een conjunctureel fenomeen ? Is het maximum aantal vrouwen die wensen te werken bereikt ?

Een ander lid legt de nadruk op het feit dat niet alleen maatregelen uitgaande van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid een invloed uitoefenen op de tewerkstelling. Het ganse pakket maatregelen genomen in het kader van het globale regeringsbeleid oefent een invloed uit. Werd er reeds een evaluatie gemaakt die toelaat de invloed van elke maatregel op de tewerkstelling te bepalen ?

Een lid merkt echter op dat, aangezien het door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid gevoerde beleid slechts een gedeelte uitmaakt van de totale regeringspolitiek, het zeer moeilijk is de invloed op de tewerkstelling uitgaande van elke maatregel scherp af te lijnen.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid antwoordt dat het schier onmogelijk is op korte termijn het effect op de tewerkstelling van de ene of andere maatregel uit te splitsen. Waarschijnlijk zal dit op lange termijn wel mogelijk zijn. Het is echter dikwijls zo dat niet één enkele maatregel, maar juist het samengaan van verschillende maatregelen een invloed heeft op de tewerkstelling. Gezien de huidige conjunctuur komt het er vooral op aan de terugval van het aantal arbeidsplaatsen te stuiten, zonder daarvan op korte termijn reeds een stijging van de tewerkstelling te verwachten.

B. Maatregelen tot opslorping van de werkloosheid

1) Derde arbeidscircuit

Verscheidene leden stellen het verwachte aantal van 15 000 tewerkgestelden tegen eind 1982 in dit programma tot opslorping van de werkloosheid, in vraag.

Un membre demande si ces 15 000 personnes qui sont prévues dans le troisième circuit de travail viendront s'ajouter aux 30 000 chômeurs mis au travail ou si elles les remplaceront. Il semble en effet que le troisième circuit de travail soit destiné à remplacer en quatre ans le système des chômeurs mis au travail ainsi que le cadre spécial temporaire.

Le membre estime que, sur le plan de l'emploi, cette opération devrait avoir un effet neutre, sinon positif.

Il est également souligné qu'il faut s'attendre à une incidence financière étant donné qu'une partie du coût était jusqu'ici prise en charge par les administrations qui occupaient des chômeurs. Il n'y aurait aucune intervention dans le cadre du troisième circuit de travail.

Le Ministre fournit la réponse suivante :

Comme annoncé dans le rapport au Roi concernant l'arrêté royal n° 25 créant un programme de promotion de l'emploi dans le secteur non-marchand, il est exact que les dispositions qui organisent la mise au travail des chômeurs seront abrogées graduellement dans le cadre d'une procédure progressive s'étalant sur une période d'environ quatre ans. Les chômeurs qui en feront l'objet seront absorbés dans le troisième circuit de travail.

Ce projet s'inscrit dans la volonté du Gouvernement d'améliorer sensiblement le statut juridique des chômeurs mis au travail dans le cadre des mesures de résorption du chômage. En effet, contrairement aux chômeurs mis au travail qui restent juridiquement des chômeurs et dont la mise au travail est limitée à un an, les travailleurs qui ressortiront au troisième circuit de travail bénéficieront d'un contrat de travail à durée indéterminée.

Par cette réforme, le Gouvernement entend marquer son intention de combattre la tendance à la précarisation du travail.

Les chômeurs mis au travail bénéficient actuellement d'une allocation de chômage majorée qui est au moins égale à la rémunération du travailleur permanent de l'institution qui les occupe. Le pouvoir public occupant le chômeur paye à l'O. N. Em. la différence entre l'allocation précitée et une somme forfaitaire qui varie en fonction du niveau du classement hiérarchique des grades de l'Etat auquel le chômeur mis au travail est occupé.

Lorsque l'institution qui occupe le chômeur est un pouvoir subordonné, un établissement public, cette différence sera, dans le régime du troisième circuit du travail, à charge du budget de l'Etat. Il faut cependant observer qu'au niveau des finances publiques, il s'agira d'une opération globalement blanche.

Un autre membre désire savoir combien de demandes ont été introduites à ce jour.

Au 21 juin 1982, la situation se présentait comme suit : 499 demandes ont été introduites pour 4 818 emplois au total. Le Ministre espère atteindre le chiffre prévu de 15 000 chômeurs mis au travail pour le 31 décembre 1982.

Un membre voudrait savoir si le coût d'un emploi dans le troisième circuit de travail prévu dépasse celui des allocations de chômage.

Le Ministre répond que sur le plan du budget de son département, la réponse est très nette : oui. Si l'allocation moyenne de chômage peut être estimée à moins de 200 000 F par an, il a été estimé que le coût moyen d'une personne placée dans le troisième circuit s'élève à 440 000 F par an.

Een lid wenst te vernemen of die 15 000 tewerkgestelden in het derde arbeidscircuit zullen gevoegd worden bij de 30 000 tewerkgestelde werklozen, dan wel in de plaats ervan zullen komen. Het lijkt immers de bedoeling in een periode van vier jaar de tewerkstelling van werklozen alsook het bijzonder tijdelijk kader volledig te vervangen door het derde arbeidscircuit.

Er wordt gesteld dat het saldo van deze operatie, uitgedrukt in tewerkstelling, indien niet positief, dan toch minstens in evenwicht zou moeten zijn.

Ook wordt er op gewezen dat er een financiële weerslag kan zijn, omdat de openbare besturen waar tot nu toe werklozen tewerkgesteld werden, voor een gedeelte tussen kwamen in de kosten. Voor het derde arbeidscircuit zou er geen tussenkomst zijn.

De Minister verstrekt volgend antwoord :

Zoals gemeld in het verslag aan de Koning betreffende het koninklijk besluit n° 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, zullen de bepalingen die de tewerkstelling van werklozen organiseren, geleidelijk en over een tijdspanne van ongeveer vier jaar worden afgeschaft. De daarbij betrokken werklozen zullen in het derde arbeidscircuit worden opgenomen.

Dat plan beantwoordt aan de wil van de Regering om het juridisch statuut van de werklozen tewerkgesteld in het kader van de maatregelen tot opslorping van de werkloosheid, gevoelig te verbeteren. In tegenstelling tot de tewerkgestelde werklozen, die juridisch werklozen blijven en wier tewerkstelling tot één jaar wordt beperkt, zullen de werknemers die onder het derde arbeidscircuit ressorteren door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde tijd gebonden zijn.

Door die hervorming wil de Regering haar bedoeling onderstrepen om de groeiende tendens tot preciaire tewerkstelling tegen te gaan.

De tewerkgestelde werklozen ontvangen thans een verhoogde werkloosheidsuitkering, die op zijn minst gelijk is aan de beloning van een vastbenoemde werknemer in de instelling die hem tewerkstelt. De overheidsinstantie die de werkloze tewerkstelt, betaalt aan de R. V. A. het verschil tussen de voornoemde vergoeding en een forfaitair bedrag dat varieert naargelang het niveau dat de werkloze bekleedt binnen het hiërarchisch klassement van de graden bij de Staat.

Wanneer een ondergeschikt bestuur of een overheidsinstelling een werkloze tewerkstelt, zal dat verschil, in het stelsel van het derde arbeidscircuit, ten laste van de rijksbegroting vallen. Er zij evenwel opgemerkt dat het op het niveau van de rijksfinanciën om een volkomen blanco-operatie gaat.

Een ander lid vraagt hoeveel aanvragen reeds ingediend werden.

De toestand op 21 juni 1982 is de volgende : tot nu toe zijn 499 aanvragen ingediend voor een totaal van 4 818 arbeidsplaatsen. De Minister hoopt het vooropgestelde cijfer van 15 000 tewerkgestelden te bereiken tegen 31 december 1982.

Een lid wenst te vernemen of het meer kost iemand tewerk te stellen in het voorziene derde arbeidscircuit dan hem werkloosheidsvergoedingen uit te betalen.

De Minister verklaart dat het antwoord op het stuk van de begroting van zijn departement duidelijk bevestigd is. Een gemiddelde werkloosheidsuitkering kan op ten minste 200 000 frank par jaar worden geraamd, terwijl de gemiddelde uitgave voor een in het derde arbeidscircuit tewerkgestelde persoon naar raming 440 000 frank per jaar bedraagt.

Toutefois, il y a lieu de tenir compte du coût macro-économique d'un chômeur, à savoir les cotisations sociales et les impôts directs et indirects qui ne sont pas perçus.

Globalement, la mise au travail dans le troisième circuit ne doit pas constituer une perte pour l'ensemble du budget de l'Etat.

Il est demandé si, pour les projets qui se situent dans le cadre du troisième circuit du travail, il est possible de prévoir une procédure d'octroi moins compliquée que pour les projets C. S. T. En effet, ces derniers se caractérisaient tout d'abord par une multiplication des inspections; ce n'est qu'après un certain nombre de mois qu'une décision était prise et la procédure se soldait finalement par un excès de travail administratif. Si ce système devait se substituer au système désormais classique de mise au travail des chômeurs, cela risque de tourner à la catastrophe pour nombre de communes.

Un membre estime que la procédure devrait être très souple et très simple.

Le Ministre répond que les différents dossiers C. S. T. et 3e circuit sont introduits au Ministère de l'Emploi et du Travail — Service du Cadre Spécial Temporaire.

Ils y sont enregistrés et codifiés (numéro de dossier). Ils sont ensuite répartis entre différents services en fonction du lieu principal d'activité.

Les conseillers-adjoints responsables de ces différents services envoient alors directement une copie de ces demandes à un inspecteur de projets et au comité subrégional de l'emploi compétent.

Ce dernier a un délai de 21 jours pour remettre son avis.

Il est demandé aux différents inspecteurs de respecter ce même délai. Au terme de ces 3 semaines, que le service soit en possession ou non de l'avis du comité, une proposition de décision est établie et un dossier complet est acheminé par la voie hiérarchique aux deux Ministres responsables (Ministre de l'Emploi et Ministre du Budget) ainsi qu'au Ministre régional ayant compétence en matière d'emploi.

Chaque semaine, les représentants de ces Ministres examinent les dossiers et les décisions sont ensuite signées par les deux Ministres précités.

Ces décisions sont ensuite transmises à l'Administration qui est chargée de les codifier, de fixer les barèmes relatifs aux différentes qualifications octroyées, et de notifier tous ces documents au promoteur, à l'Office national de l'Emploi et à l'inspecteur de projets.

Les différents recrutements ne peuvent avoir lieu que lorsque l'O. N. Em est effectivement en possession des différentes autorisations.

Il est à noter que, dans certains cas, les délais d'approbation sont un peu plus longs que ceux prévus dans la procédure décrite ci-avant.

Par exemple, lorsqu'un dossier introduit par un promoteur privé a reçu un avis négatif de la part du comité subrégional de l'emploi, une procédure de recours peut être entamée. Le promoteur a un délai de 30 jours pour introduire ce recours auprès du conseil consultatif de l'emploi et de la main-d'œuvre qui, à son tour, dispose de 30 jours pour remettre son avis.

Passé ces délais, le dossier est acheminé vers les Ministres pour décision.

D'autre part, il convient parfois de consulter différentes autres instances de telle manière qu'une décision puisse vraiment être prise en connaissance de cause.

L'ensemble de la procédure peut paraître relativement longue et contraignante.

Er dient evenwel rekening te worden gehouden met de macro-economische kostprijs van een werkloze, met name de sociale bijdragen en de directe en indirecte belastingen die niet worden geïnd.

Algemeen genomen zal de tewerkstelling in het derde arbeidscircuit geen verlies voor het geheel van de rijksbegroting vormen.

Er wordt gevraagd voor de projecten in het kader van het derde arbeidscircuit een minder ingewikkelde toekenningsprocedure te voorzien dan voor een B. T. K.-project.

Vooreerst had daar immers de ene inspectie na de andere plaats. Slechts na een aantal maanden werd een beslissing genomen en het geheel bracht uiteindelijk zeer veel administratief werk met zich mee. Indien een dergelijk systeem in de plaats wordt gesteld van het reeds klassieke systeem van de tewerkstelling van werklozen, dan kan dit voor vele gemeenten een ramp betekenen.

Een lid stelt dat de procedure zeer soepel en eenvoudig moet worden gehouden.

De Minister antwoordt dat de verschillende B. T. K.-en derde arbeidscircuit dossiers bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid — Dienst van het Bijzonder Tijdelijk Kader — worden ingediend.

Ze worden er geregistreerd en gecodificeerd (dossier-nummer). Vervolgens worden ze verdeeld onder de diverse diensten naar gelang van de plaats waar de activiteit hoofdzakelijk zal worden uitgeoefend.

De voor de verschillende diensten verantwoordelijke adjunct-adviseurs zenden daarna een afschrift van die aanvragen rechtstreeks toe aan de projectinspecteur en aan het bevoegd subregionaal tewerkstellingscomité.

Dat comité beschikt over een termijn van 21 dagen om advies uit te brengen.

De verschillende inspecteurs worden verzocht diezelfde termijn na te leven. Na afloop van die drie weken wordt, ongeacht of de dienst al dan niet in het bezit is van het advies van het comité, een voorstel van beslissing opge maakt en een volledig dossier wordt langs de hiërarchische weg overgezonden aan de beide verantwoordelijke ministers (Minister van Tewerkstelling en Minister van Begroting), alsmede aan de gewestminister die bevoegd is inzake tewerkstelling.

Elke week onderzoeken de vertegenwoordigers van die ministers de dossiers en daarna worden de beslissingen door de beide voornoemde ministers ondertekend.

Die beslissingen worden vervolgens overgemaakt aan de Administratie die ermee belast is ze een nummer te geven, de barema's betreffende de verschillende toegekende kwalificaties vast te stellen en al die bescheiden te bezorgen aan de promotor, aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en aan de projectinspecteur.

De verschillende aanwervingen mogen pas geschieden wanneer de R. V. A. werkelijk in het bezit is van de verschillende toelatingen.

Hierbij zij opgemerkt dat de goedkeuringstermijnen in bepaalde gevallen iets langer zijn dan die waarin bij de hierboven beschreven procedure voorzien is.

Wanneer b.v. een door een particuliere promotor ingediend dossier negatief beoordeeld werd door het subregionaal tewerkstellingscomité, kan beroep worden ingesteld. De promotor beschikt over een termijn van 30 dagen om dat beroep in te stellen bij de Adviserende raad voor de werkgelegenheid en de arbeidskrachten, die op zijn beurt over 30 dagen beschikt om van advies te dienen.

Zijn die termijnen eenmaal verstreken, dan wordt het dossier voor beslissing overgezonden aan de Ministers.

Anderzijds dienen soms verscheidene andere instanties te worden geraadpleegd opdat een beslissing met kennis van zaken kan worden genomen.

De gehele procedure kan betrekkelijk lang en stringent lijken.

Le Ministre estime cependant nécessaire de l'appliquer comme telle pour différentes raisons :

— il convient avant tout de conserver une unité de décision afin d'éviter toutes disparités entre les différentes régions et sous-régions;

— la consultation des comités subrégionaux de l'emploi est indispensable afin d'insérer les différents projets dans une politique subrégionale de l'emploi;

— les dossiers doivent être suffisamment complets, de telle manière que l'Office national de l'Emploi puisse payer correctement et le plus rapidement possible les travailleurs engagés dans le C. S. T. et le troisième circuit de travail.

Un membre voudrait savoir de quelle façon les Exécutifs régionaux sont associés à l'approbation des demandes introduites dans le cadre du troisième circuit de travail.

Des conflits de compétence ne risquent-ils pas de surgir ? Les Régions ont-elles été consultées ?

L'article 82, alinéa 3 de la loi du 22 décembre 1977 relative aux propositions budgétaires 1977-1978 donne compétence au Ministre de l'Emploi et du Travail et au Ministre du Budget de prendre les décisions relatives aux projets C. S. T.

L'article 18, alinéa 3 de l'arrêté royal n° 25 créant un programme de promotion de l'emploi dans le secteur non-marchand donne également compétence au Ministre de l'Emploi et du Travail et au Ministre du Budget de prendre les décisions relatives aux demandes de troisième circuit du travail. La même disposition prévoit que les Exécutifs régionaux sont associés à l'approbation de ces demandes.

Il faut noter que, conformément aux dispositions de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, les Exécutifs régionaux sont également associés à l'approbation des projets C. S. T.

Le troisième circuit de travail tel qu'il a été institué par l'arrêté royal n° 25 du 24 mars 1982 créant un programme de promotion de l'emploi dans le secteur non-marchand appartient à la catégorie des mesures que l'autorité nationale arrête après y avoir associé les Exécutifs régionaux. En effet, ces mesures concernent « le placement des chômeurs occupés temporairement et hors cadre dans des activités d'intérêt général », et les régions sont compétentes pour ce placement seulement « en exécution des mesures arrêtées par l'autorité nationale ».

Tel est le prescrit de l'article 6, § 1, IX, 2°, b et § 4, 3° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles. La question est de déterminer le sens qu'il convient de donner au concept « être associé à ». La loi n'en fournit hélas aucune définition. Cependant, les travaux préparatoires de la loi reproduisent une note du Gouvernement (Doc. parl., Sénat, S.E. 1979, n° 261/2, p. 1981) à ce sujet, note à laquelle le Premier Ministre a renvoyé ceux qui s'inquiétaient du sens de ce terme (Doc. parl., Chambre, S.O. 1979-1980, n° 627/10, p. 109). Elle précise qu'« il ne peut être attaché à la notion "être associé à" aucune autre valeur que celle de demande d'avis obligatoire, la faculté pour les Exécutifs régionaux de formuler des recommandations ou de projeter une proposition de texte... ».

Le Conseil d'Etat, pour sa part, a confirmé ce point de vue dans un avis qu'il a donné le 23 octobre 1981 sur un projet d'arrêté royal « portant modification de certains arrêtés royaux du 3 août 1976 et du 22 avril 1977 déterminant les conditions sectorielles de déversement des eaux usées dans les égouts publics et dans les eaux de surface ordinaires » (Avis L.14.404/1, non publié). Il a dit : « on peut considérer que le Gouvernement national remplit la forma-

De Minister acht het evenwel noodzakelijk ze als dusdanig toe te passen en wel om diverse redenen :

— in de eerste plaats moet er eenheid van beslissing worden gehandhaafd ten einde verschillen tussen de verschillende regio's en subregio's te voorkomen;

— de raadpleging van de subregionale tewerkstellingscomités is onontbeerlijk wil men de verschillende projecten in een subgewestelijk werkgelegenheidsbeleid kunnen integreren;

— de dossiers dienen volledig genoeg te zijn opdat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de in het B. T. K. en het derde arbeidscircuit aangeworven werknemers op een correcte wijze en zo spoedig mogelijk kan betalen.

Een lid wenst te vernemen op welke wijze de deelregeringen betrokken worden bij de goedkeuring van aanvragen in het kader van het derde arbeidscircuit.

Is hier geen gevaar voor bevoegdheidsconflicten ? Werd het advies van de gewesten terzake ingewonnen ?

Krachtens artikel 82, derde lid, van de wet van 22 december 1977 betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1978 zijn de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Minister van Begroting bevoegd om te beslissen over B. T. K.-projecten.

Op grond van artikel 18, derde lid, van het koninklijk besluit n° 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector zijn de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Minister van Begroting voorts bevoegd om te beslissen over aanvragen met betrekking tot het derde arbeidscircuit. In dezelfde bepaling staat dat de deelregeringen worden betrokken bij de goedkeuring van die aanvragen.

Er zij op gewezen dat de gewestelijke executieven overeenkomstig de bepalingen van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ook worden betrokken bij de goedkeuring van de B. T. K.-projecten.

Het derde arbeidscircuit, dat werd ingevoerd bij het koninklijk besluit n° 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, behoort tot de categorie van maatregelen die de nationale overheid niet kan treffen zonder de Gewestexecutieven erbij te betrekken. Die maatregelen hebben namelijk betrekking op « de plaatsing van werklozen die tijdelijk en buiten kader worden tewerkgesteld voor activiteiten van algemeen belang », en de gewesten zijn inzake die plaatsing alleen bevoegd « ter uitvoering van de door de nationale overheid vastgestelde maatregelen ».

Tot zover artikel 6, § 1, IX, 2°, b) en § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De vraag is wat moet worden verstaan onder de woorden « worden betrokken bij ». Dat wordt door de wet helaas niet nader bepaald. In de parlementaire voorbereiding van de wet is daarover evenwel een nota van de Regering opgenomen (Stuk Senaat, B.Z. 1979, n° 261/2, blz. 1981) waarnaar de Eerste Minister heeft verwezen wanneer hem gevraagd werd naar de betekenis van dat woord (Stuk Kamer, n° 627/10, 1979-1980, blz. 109). In die nota staat : « Aan het begrip "betrokken zijn bij" kan... geen andere waarde gehecht worden dan die van een verplichte adviesinwinning, de faculteit voor de Gewestexecutieven om aanbevelingen te doen of om een tekstvoorstel te ontwerpen ».

De Raad van State heeft dat standpunt zijnerzijds bevestigd in een advies van 23 oktober 1981 over een ontwerp van koninklijk besluit « houdende wijziging van sommige koninklijke besluiten van 3 augustus 1976 en van 22 april 1977 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater in de openbare riolen en in de gewone oppervlaktewateren » (Advies L.14.404/1, niet gepubliceerd). De Raad van State zegt daaromtrent : « Men kan

lité imposée par l'article 6, § 4, de la loi spéciale en demandant l'avis des Exécutifs régionaux sur les mesures visées par cet article ».

En l'occurrence, cette exigence a été parfaitement respectée. En effet, les Exécutifs régionaux ont pu émettre leur avis en connaissance de cause; ils ont disposé du temps nécessaire pour en délibérer collégalement; leurs représentants ont même participé à une réunion de discussion avec les représentants du Ministre de l'Emploi et du Travail. Cette procédure a été suivie avant l'adoption définitive des textes par le Conseil des Ministres qui a tenu compte des observations des Exécutifs régionaux sur de nombreux points.

Enfin, le placement des chômeurs complets indemnisés à la suite des décisions relatives aux projets C. S. T. et aux demandes de troisième circuit de travail est de la compétence de l'Office national de l'emploi dont la structure est régionalisée.

2. *Mise au travail de chômeurs et cadre spécial temporaire*

Le Ministre déclare que l'objectif final du Gouvernement est de soumettre à un statut identique toutes les personnes qui sont occupées dans le cadre des programmes de résorption du chômage. Le Gouvernement se propose également de mettre fin aux situations anormales qui existent dans les services publics, c'est-à-dire qu'il va s'efforcer de supprimer la formule du cadre spécial temporaire et de la remplacer par une forme d'emploi plus durable (cf. troisième circuit de travail).

En ce qui concerne les chômeurs mis au travail dans les communes et l'incidence financière qu'une suppression éventuelle de cette formule aurait pour les communes, aucune décision définitive n'a encore été prise. Des crédits sont prévus aussi bien pour la mise au travail de chômeurs et pour le cadre spécial temporaire que pour le troisième circuit de travail.

3. *Stage des jeunes*

Un membre demande si une entreprise qui a engagé 30 stagiaires et leur propose un contrat à durée indéterminée est tenue de réengager des stagiaires.

Le Ministre répond qu'une entreprise qui engage des stagiaires à titre définitif n'est pas obligée d'engager de nouveaux stagiaires pour remplacer les intéressés. Il fait ensuite un bref exposé concernant le stage des jeunes :

a) *Objectif*

Le but du système est de promouvoir et de simplifier l'insertion des jeunes sur le marché du travail. Le stage doit leur assurer une formation pratique constituant une transition entre les études et la vie professionnelle. C'est pourquoi le stage doit se dérouler dans les meilleures conditions. Le travail du stagiaire doit correspondre à sa qualification, à l'enseignement reçu et aux possibilités physiques et intellectuelles du jeune.

b) *Bénéficiaires*

Le stage est accessible aux jeunes de moins de 30 ans qui n'ont pas encore exercé d'activité professionnelle, qu'ils soient chômeurs indemnisés ou non.

stellen dat de nationale Regering de bij artikel 6, § 4, van de bijzondere wet opgelegde formaliteit in acht neemt wanneer ze het advies van de Gewestexecutieven over de in dit artikel bedoelde maatregelen inwint ».

In dit geval werd die vereiste strikt nageleefd. De Gewestexecutieven hebben hun advies met kennis van zaken kunnen uitbrengen; ze beschikten over de nodige tijd om er collegiaal over te beraadslagen; hun afgevaardigden hebben zelfs deelgenomen aan een bespreking met de vertegenwoordigers van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Die procedure werd gevolgd vóór de teksten definitief werden aangenomen door de Ministerraad, die rekening heeft gehouden met de opmerkingen van de Gewestexecutieven omtrent een aantal punten.

De plaatsing van uitkeringsgerechtigde volledige werklozen ingevolge beslissingen over B. T. K.-projecten en aanvragen met betrekking tot het derde arbeidscircuit behoort tot de bevoegdheid van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, die in gewestelijke afdelingen is gesplitst.

2. *Tewerkstelling van werklozen en bijzonder tijdelijk kader*

De Minister verklaart dat het uiteindelijke doel van de Regering is te komen tot éénzelfde statuut voor alle personen die tewerkgesteld worden in het kader van programma's tot opslorping van de werkloosheid. Het is eveneens de bedoeling een einde te maken aan de abnormale toestanden in openbare diensten, dit wil zeggen dat hier zou gepoogd worden de B. T. K.-tewerkstelling af te schaffen en te vervangen door een meer duurzame vorm van tewerkstelling (cfr. derde arbeidscircuit).

Wat betreft de tewerkgestelde werklozen in de gemeenten en de weerslag die een eventuele afschaffing van dit systeem of financieel gebied zou meebrengen voor de gemeenten, werd nog geen definitieve beslissing genomen. Er zijn nog kredieten voorzien voor zowel tewerkstelling van werklozen, als voor het Bijzonder tijdelijk kader, als voor het derde arbeidscircuit.

3. *Stage der jongeren*

Een lid stelt de vraag of een bedrijf dat 30 stagiairs aangeworven heeft en hen een contract van onbepaalde duur aanbiedt daarna nog de verplichting heeft stagiairs aan te werven.

De Minister antwoordt dat een bedrijf dat stagiairs in vaste dienst neemt ontslagen is van de verplichting in de plaats van de betrokkenen nieuwe stagiairs aan te nemen. Hij geeft daarna een korte uiteenzetting betreffende de stage der jongeren :

a) *Doel*

Het is de bedoeling van het systeem de inschakeling van de jongeren op de arbeidsmarkt te bevorderen en te vereenvoudigen. Dank zij de stage moeten zij een praktische opleiding krijgen die een overgang vormt tussen hun studies en het beroepsleven. Daarom moet die stage in de beste omstandigheden verlopen. Het werk van de stagiaire moet overeenstemmen met zijn kwalificatie, met het onderwijs dat hij genoten heeft en met de fysische en intellectuele mogelijkheden van de jonge tewerkgestelde.

b) *Gerechtigden*

De stage is toegankelijk voor de jongeren beneden 30 jaar oud die nog geen beroepsactiviteit hebben uitgeoefend, ongeacht of zij al dan niet tot de uitkeringsgerechtigde werklozen behoren.

c) *Efficacité*

Le « stage des jeunes » est la seule mesure qui s'adresse à tous les jeunes de moins de 30 ans, sans distinction.

Le stage peut par conséquent constituer une solution pour les jeunes qui, après la fin de leurs études rencontrent des difficultés à trouver un travail stable.

D'autre part depuis l'instauration du système jusqu'en fin décembre 1981 quelque 172 108 jeunes ont entamé un stage; cette considération ne signifie nullement qu'un nombre correspondant d'emplois, fussent-ils temporaires, ont été créés.

Pendant les premiers mois après sa mise en place, le système a produit un gain d'emplois relativement important. Cependant, il est apparu qu'un certain nombre d'employeurs abusent du système des stages pour tester les jeunes qu'ils ont l'intention d'engager sous contrat durable.

L'Administration de l'Emploi a procédé à une analyse d'où il ressort qu'environ 46 % des stagiaires ont trouvé un travail durable dans le secteur privé après l'interruption ou la fin de leur stage. Dans les administrations publiques la probabilité d'être engagé après un stage est pratiquement inexistante, tout recrutement à titre définitif étant subordonné à la réussite d'un examen organisé par le Secrétariat permanent au recrutement.

Cette mesure est donc efficace. Cependant, le Gouvernement a voulu l'améliorer. C'est l'objet d'un projet d'arrêté royal numéroté qui réintroduit la possibilité offerte aux jeunes d'effectuer leur stage à l'étranger. Il permet au Ministre de l'Emploi et du Travail de dispenser en tout ou en partie, de l'obligation d'occuper des stagiaires, les entreprises qui, par contrat, s'engagent à créer des emplois supplémentaires à temps plein.

Enfin, il rend possible l'aménagement de l'exécution des dispositions légales pour les entreprises dont l'activité s'exerce seulement pendant une partie de l'année ou de manière plus intense pendant certaines saisons.

d) *Evolution du nombre de stagiaires*

Il ressort du tableau ci-dessus que les effets du système des stages ont atteint un sommet au début de 1979 pour se ralentir par la suite, en dépit d'un léger redressement en fin 1981.

Année	Mois	Total	Ecart à 1 an d'intervalle
1976	décembre	9 586	—
1977	décembre	16 832	+ 7 246
1978	décembre	31 471	+ 14 639
1979	décembre	30 778	— 693
1980	décembre	28 289	— 2 489
1981	décembre	28 908	+ 619
1982	avril	28 933	—

On peut escompter par l'augmentation du taux des stagiaires à embaucher, récemment porté de 2 à 3 %, en ce compris des occupations à temps partiel, donnera à cette mesure un regain d'efficacité.

4. *Prépension légale*

Un membre demande quel sort le Gouvernement envisage de réserver à la prépension légale après le 31 décembre 1982.

c) *Doeltreffendheid*

De « stage van de jongeren » is de enige maatregel die geldt voor alle jongeren beneden 30 jaar zonder onderscheid.

Derhalve kan de stage een oplossing bieden voor de jongeren die, na het einde van hun studie, moeilijk een vaste betrekking vinden.

Anderzijds hebben sinds de invoering van het systeem tot eind december 1981 zowat 172 108 jongeren een stage doorgelopen; zulks betekent niet dat een zekere aantal betrekkingen, zelfs tijdelijke, werden gecreëerd.

Tijdens de eerste maanden na de invoering van het systeem werd een relatief belangrijke toename van het aantal betrekkingen vastgesteld. Toch is gebleken dat een aantal werkgevers misbruik maken van het systeem van de stage om jongeren te testen die zij van plan zijn voor een duurzame arbeidsovereenkomst aan te werven.

De administratie van de tewerkstelling heeft een enquête verricht waaruit blijkt dat ongeveer 46 % van de stagiairs na de onderbreking of het einde van stage een duurzame betrekking hebben gevonden in de privé-sector. In de overheidsdiensten is de kans om na een stage aangeworven te worden omzeggens onbestaande aangezien een definitieve aanwerving afhankelijk is van het slagen voor een examen dat ingericht wordt door het Vast Wervingssecretariaat.

De maatregel is dus doeltreffend. Toch heeft de Regering het systeem willen verbeteren. Dat is trouwens de bedoeling van een ontwerp van genummerd koninklijk besluit dat opnieuw aan de jongeren de mogelijkheid biedt hun stage in het buitenland te verrichten. Het besluit maakt het Minister van Tewerkstelling en Arbeid mogelijk de ondernemingen die zich bij overeenkomst ertoe verbinden bijkomende voltijdse betrekkingen te creëren, geheel of gedeeltelijk vrij te stellen van de verplichting stagiairs tewerk te stellen.

Ten slotte biedt het besluit de mogelijkheid de uitvoering van de wetbepalingen aan te passen voor ondernemingen waarvan de activiteit slechts een gedeelte van het jaar bestrijkt of meer intensief is gedurende bepaalde seizoenen.

d) *Verloop van het aantal stagiairs*

Uit onderstaande tabel blijkt dat de weerslag van het systeem van de stand vooral begin 1979 merkbaar is geweest om daarna te verzwakken niettegenstaande een licht herstel eind 1981.

Jaar	Totaal	Maand	Verskil op een jaar tijd
1976	december	9 586	—
1977	december	16 832	+ 7 246
1978	december	31 471	+ 14 639
1979	december	30 778	— 693
1980	december	28 289	— 2 489
1981	december	28 908	+ 619
1982	april	28 933	—

Verwacht mag worden dat de stijging van het percentage aan te werven stagiairs, dat met inbegrip van de deeltijdse tewerkstelling onlangs van 2 op 3 % is gebracht, deze maatregel nog meer doeltreffend zal maken.

4. *Wettelijk brugpensioen*

Een lid vraagt wat de plannen zijn betreffende het wettelijke brugpensioen na 31 december 1982. Hij wenst te ver-

Il voudrait savoir si ce régime sera ou non supprimé et souligne l'importance capitale de cette décision pour les intéressés.

Le Ministre répond que ce régime ne pourra être modifié que dans le cadre d'une révision globale du régime de pension, de l'âge de la pension, etc.

Il est conscient de ce que la prépension est surtout accordée aux travailleurs occupés dans les secteurs où le travail est le plus lourd et estime qu'une modification de ce régime ne pourrait s'opérer qu'en tenant compte de toutes les circonstances.

5. *Fonds budgétaire interdépartemental de promotion de l'emploi*

Un membre dénonce une décision prise par un membre de l'Exécutif de la Communauté française. En effet, il avait été décidé précédemment d'augmenter de 6 % le nombre d'heures prestées par les aides familiales qui sont prises en considération pour l'octroi de subventions.

Suite à cette décision, plusieurs services d'aide aux familles ont recruté du personnel supplémentaire pendant la période 1980-1981.

Or, on reviendrait à présent sur cette décision, ce qui signifie qu'il faudra procéder à des licenciements.

Le membre juge cette situation absurde. En effet, payer des allocations de chômage à une aide familiale coûte davantage à la collectivité que de la faire travailler.

Le Ministre répond que le Fonds budgétaire interdépartemental de promotion de l'emploi a notamment pour objet d'éviter ce genre de situation absurde.

Si un membre du Gouvernement ou d'un Exécutif apporte la preuve qu'il est moins onéreux du point de vue budgétaire de subventionner une certaine forme d'emploi que de verser des allocations de chômage, un accord pourra être conclu entre le Ministre concerné et le Ministre de l'Emploi et du Travail et une intervention du Fonds pourra être prévue, pour autant bien sûr que le subventionnement soit maintenu.

Un membre estime néanmoins que les interventions de ce Fonds influencent indirectement l'exercice des compétences des Communautés et que ce domaine n'est d'ailleurs pas le seul où l'on puisse constater ce genre de situation.

Un membre propose une alternative consistant à augmenter les budgets des Régions et des Communautés de manière à ce que celles-ci puissent mener une politique propre, sans tutelle nationale.

Cette initiative est certes louable, mais elle remet en cause le système d'octroi de crédits aux Régions et aux Communautés.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail répond qu'il n'intervient absolument pas dans les domaines qui relèvent des compétences de ses collègues. Si ceux-ci prennent certaines mesures créant des emplois, le Fonds peut alors les aider. Le Ministre précise également que le Conseil d'Etat a été consulté et que son avis a été suivi.

C. Mesures concernant l'emploi

Plusieurs membres estiment que le chômage des jeunes doit faire l'objet d'une attention toute particulière. La pression psychologique intense que provoque le chômage de longue durée sans espoir de solution risque de plonger beaucoup de jeunes chômeurs dans le découragement.

nemen of dit systeem al dan niet zal afgeschaft worden en wijst op het kapitaal belang van deze beslissing voor de betrokkenen.

De Minister antwoordt dat een wijziging van dit stelsel slechts kan gebeuren in het kader van een algemene herziening van het pensioenstelsel, van de pensioenleeftijd, enz.

Hij is er zich van bewust dat het brugpensioen vooral toegekend wordt aan arbeiders tewerkgesteld in sectoren waar de arbeid het zwaarst is, en meent dat een eventuele wijziging slechts kan doorgevoerd worden rekening houdend met alle omstandigheden.

5. *Interdepartementaal Begrotingsfonds tot bevordering van de werkgelegenheid*

Een lid klaagt een beslissing aan genomen door een lid van de Franse Gemeenschapsexecutieve. Vroeger was immers beslist het aantal door familiale helpsters gepresteerde uren dat in aanmerking kwam voor subsidies, met 6 % te verhogen.

Op basis van dit besluit hebben een aantal diensten voor familiehelp in de periode 1980-1981 bijkomend personeel aangeworven.

Nu zou op dit besluit teruggekomen worden. Dit betekent dat afdankingen noodzakelijk zullen zijn.

Volgens het lid is dit een absurde situatie : werkloosheidsuitkeringen betalen aan een familiale helpster kost de gemeenschap meer dan haar tewerkstellen.

De Minister antwoordt dat het één van de bedoelingen is van het interdepartementaal begrotingsfonds tot bevordering van de werkgelegenheid, dergelijke absurde situaties te vermijden.

Wanneer een lid van de Regering of van één van de deelregeringen het bewijs levert dat het budgettair gezien goedkoper uitkomt een bepaalde tewerkstelling te subsidiëren, dan werkloosheidsuitkeringen te moeten betalen, dan kan een overeenkomst afgesloten worden tussen de betrokken Minister en de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en kan een tussenkomst van het Fonds vastgelegd worden. Dit natuurlijk op voorwaarde dat de subsidiëring behouden blijft.

Een lid is echter van mening dat via dit Fonds de bevoegdheden van de gemeenschappen op een onrechtstreekse manier worden beïnvloed; hetzelfde gebeurt volgens hem trouwens ook in een aantal andere omstandigheden.

Als alternatief stelt het lid voor de begrotingen van gewesten en gemeenschappen te verhogen zodat zij hun eigen politiek kunnen voeren zonder nationaal toezicht.

Het initiatief is op zichzelf lovenswaardig maar de kredietverlening aan gewesten en gemeenschappen wordt erdoor scheefgetrokken.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid antwoordt dat hij helemaal niet tussenkomt op het werkteerren van zijn collega's. Indien zij bepaalde maatregelen treffen die tewerkstelling scheppen, dan kan het Fonds hen daarin bijsprijnen. Voorts wijst de Minister erop dat het advies van de Raad van State terzake gevraagd en nagevolgd werd.

C. Maatregelen inzake werkgelegenheid

Verscheidene leden vragen een bijzondere aandacht voor de jeugdwerkloosheid. Door de grote psychologische druk, een gevolg van het langdurig werkloos zijn zonder uitzicht op een oplossing, bestaat het gevaar dat een groot deel van de jonge werklozen in moedeloosheid verzinkt.

Les jeunes ont cependant pris un certain nombre d'initiatives intéressantes et la volonté de trouver du travail est réellement présente chez eux. Il semble néanmoins que les autorités locales ne manifestent que peu d'intérêt pour ces initiatives.

Les chômeurs plus âgés, dont un grand nombre de femmes, devraient également faire l'objet d'un effort particulier. Les jeunes ont en effet encore un avenir devant eux et possèdent la force nécessaire pour trouver eux-mêmes une solution. C'est certainement le groupe des chômeurs plus âgés qui est le plus touché.

Un membre attire l'attention sur la situation des anciens détenus. Le Ministre répond que ce problème relève de la compétence des communautés.

Le Ministre donne un aperçu des principales mesures qu'il compte encore réaliser. Il est toutefois difficile de commenter ces mesures à l'heure actuelle, compte tenu des engagements pris vis-à-vis des partenaires sociaux.

1. On s'efforcera d'améliorer le système des heures supplémentaires ainsi que le contrôle de ce système.
2. La lutte contre le travail clandestin sera organisée de manière plus efficace.
3. On cherchera une possibilité de rendre le système du C. S. T. applicable aux P. M. E.
4. Des mesures seront mises au point en vue d'encourager les jeunes chômeurs à s'installer comme indépendants.
5. Plusieurs contrats seront conclus avec des entreprises en vue d'aboutir à une répartition du temps de travail disponible.
6. On s'efforcera de trouver une solution au problème des personnes qui souhaitent interrompre leur carrière professionnelle.
7. Le régime du chômage sera étendu aux personnes qui souhaitent travailler à temps partiel.
8. Une espèce de contrat d'apprentissage sera mise au point pour l'industrie.
9. Dans le cadre des mêmes efforts de coordination du travail et de la formation, le régime des crédits d'heures fera l'objet d'un nouvel examen.
10. Un programme sera établi en collaboration avec les Communautés en vue d'assister les jeunes dont le degré d'instruction est insuffisant.

1. Travail à temps partiel

Un membre attire l'attention sur la situation des personnes travaillant à temps partiel.

Il attire l'attention sur une anomalie qui réside dans le fait que les personnes qui travaillent quelques jours par semaine et qui chôment les autres jours bénéficient des allocations de chômage, tandis que les personnes qui travaillent chaque jour pendant seulement 4 heures n'ont pas droit aux allocations de chômage.

Le membre précise qu'il y a quelques années, une entreprise avait bénéficié de certaines dispositions réglant ce problème. Le membre demande de généraliser ces dispositions.

Le Ministre répond que la combinaison travail partiel-allocations de chômage est déjà généralisée. Que le travail partiel soit presté durant un certain nombre de jours par semaine ou durant un certain nombre d'heures par jour n'a plus d'importance.

Il est cependant précisé que lorsque les rémunérations dépassent un certain montant (le salaire de référence), il y a déchéance du droit aux allocations de chômage.

Nichtans bestaan er vanuit de hoek van de jongeren een aantal interessante initiatieven en is de wil om werk te vinden sterk aanwezig. Vanwege de lokale autoriteiten zou er echter weinig belangstelling zijn voor die initiatieven.

Ook voor de oudere werklozen, onder wie veel vrouwen, wordt een speciale inspanning gevraagd. De jeugd heeft immers nog een toekomst voor zich en bezit nog de nodige veerkracht om zelf een oplossing te zoeken. De groep oudere, langdurige werklozen is zeker de meest getroffen groep.

Een lid vraagt speciale aandacht voor de oud-gevangenen. De Minister wijst er echter op dat dit probleem tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

De Minister geeft een overzicht van de voornaamste maatregelen die hij nog denkt te realiseren. Het is echter moeilijk daar op dit ogenblik commentaar bij de verstrekken gezien de verbintenissen aangegaan tegenover de sociale partners.

1. Er zal gestreefd worden naar een betere regeling van en een betere controle op het systeem van de overuren.
2. Het sluikwerk zal meer afdoend bestreden worden.
3. Er zal gezocht worden naar een mogelijkheid om het B. T. K.-systeem toepasselijk te maken in de K. M. O.'s.
4. Er zullen maatregelen uitgewerkt worden om jonge werklozen aan te moedigen zich te vestigen als zelfstandige.
5. Er zullen een aantal contracten worden afgesloten met ondernemingen om tot een verdeling van de beschikbare arbeidstijd te komen.
6. Er zal getracht worden een oplossing te vinden voor mensen die hun beroepsloopbaan wensen te onderbreken.
7. De werkloosheidsregeling zal worden uitgebreid voor mensen die part-time wensen te werken.
8. Er zal werk gemaakt worden van een soort leercontract voor de nijverheid.
9. In het kader van hetzelfde streven naar een combinatie arbeid-vorming zal het systeem van de kredieturen opnieuw onderzocht worden.
10. In samenwerking met de Gemeenschappen zal een programma opgezet worden voor jongeren met een gebrekkige scholingsgraad.

1. Deeltijdse arbeid

Een lid vraagt aandacht voor de deeltijds tewerkgestelden.

Hij wijst op een tegenstelling die zou bestaan tussen diegenen die slechts een aantal dagen per week werken en de rest van de week kunnen gaan stempelen met recht op vergoeding en anderen die iedere dag werken, maar slechts gedurende 4 uur per dag en geen recht zouden hebben op werkloosheidsvergoeding.

Het lid wijst erop dat een aantal jaren geleden voor een bepaalde ondernemingen een regeling getroffen werd die aan dit probleem een oplossing bood. Hij vraagt die regeling algemeen toepasselijk te maken.

De Minister antwoordt dat de combinatie deeltijdse arbeid-werkloosheidsvergoedingen reeds algemeen toepasselijk is. Het heeft geen belang meer of de deeltijdse arbeid gepresteerd wordt gedurende een bepaald aantal dagen per week, dan wel gedurende een bepaald aantal uur per dag.

Er wordt wel opgeworpen dat indien het verdiende loon boven een bepaald bedrag (het referteloon) uitstijgt, het recht op werkloosheidsvergoedingen vervalt.

Un membre attire l'attention du Ministre sur le fait que ce salaire de référence est encore toujours différent pour les hommes et pour les femmes.

Il convient de rappeler que le salaire de référence des femmes est inférieur à celui des hommes.

Dans la pratique, le salaire de référence de la femme ne correspond à celui de l'homme que s'il s'agit de travailleuses qualifiées de plus de 21 ans. Quand sera-t-il mis fin à cette discrimination ?

Le Ministre donne un aperçu de ces salaires de référence.

Les dispositions suivantes prises en exécution de l'article 130, § 2, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage et relatives à l'octroi d'allocations de chômage à des travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit sont à noter :

Art. 18 de l'arrêté ministériel relatif au chômage du 4 juin 1964 : Le salaire quotidien de référence visé à l'article 130, § 2, de l'arrêté royal est fixé comme suit :

1° pour les travailleurs âgés d'au moins 21 ans et pour les mineurs d'âge mariés :

a) 405 F pour un travailleur spécialisé ou qualifié;

b) 344,25 F pour un manoeuvre non qualifié;

c) 256,50 F pour une travailleuse;

2° pour les travailleurs âgés de moins de 21 ans :

d) 256,50 F pour un travailleur de 18 à 20 ans;

e) 202,50 F pour une travailleuse de 18 à 20 ans;

f) 156,60 F pour un travailleur de moins de 18 ans;

g) 125,55 F pour une travailleuse de moins de 18 ans (Arrêté ministériel du 12 octobre 1971, art. 1 — *Moniteur belge* du 16 octobre 1971 — en vigueur depuis le 1er octobre 1971).

Toutefois, lorsque dans une profession les taux de rémunération sont les mêmes pour les hommes et les femmes, le salaire à prendre en considération pour les travailleuses est celui fixé par l'alinéa 1er pour les travailleurs de la même catégorie (Arrêté royal du 15 décembre 1965 — *Moniteur belge* du 29 décembre 1965 — effets au 3 janvier 1965).

Art. 19 de l'arrêté ministériel du 4 juin 1964 : Les montants prévus à l'article 18 sont liés à l'indice-pivot 114,20, ce qui donne au 1er mai 1982 (indice : 161,08) :

	Par jour	Par semaine	Par mois
a)	930,36	5 568,16	24 189,36
b)	790,81	4 744,86	20 561,06
c)	589,23	3 535,38	15 319,98
d)	589,23	3 535,38	15 319,98
e)	465,18	2 791,08	12 094,68
f)	359,74	2 158,44	9 353,24
g)	288,41	1 730,46	7 498,66

Ces dispositions ont été prises bien avant que l'on prône l'égalité entre hommes et femmes. Elles n'ont jamais été modifiées mais dans la plupart des bureaux régionaux de l'O. N. E. M. l'on élimine toutes les catégories réservées aux femmes, notamment en vertu du dernier alinéa de l'article 18 susvisé, mais aussi, vu la nette tendance à l'égalité de sexe dans tous les domaines socio-économiques.

Pour la détermination de la catégorie à laquelle appartient un travailleur suivant sa qualification, il n'existe aucun critère bien précis; c'est laissé à l'appréciation des agents d'exécution du bureau régional du chômage à l'O. N. E. M.

Een lid maakt er de Minister attent op het feit dat dit referteloon nog steeds niet hetzelfde is voor mannen en vrouwen.

Zoals bekend is die referteloon voor vrouwen lager.

Alleen wanneer het om geschoolde vrouwen boven de 21 jaar gaat wordt in de praktijk hetzelfde referteloon als voor de man toegepast. Wanneer zal deze discriminatie opgeheven worden ?

De Minister geeft een overzicht van deze refertelonen.

De volgende bepalingen welke genomen zijn ter uitvoering van artikel 130, § 2, van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid, en die betrekking hebben op de toekenning van werkloosheidsuitkering aan werknemers met een onvolledige dienstbetrekking zijn van toepassing :

Art. 18 van het ministerieel besluit inzake werkloosheid van 4 juni 1964 : Het bij artikel 130, § 2, bedoelde dagstijds referteloon is als volgt vastgesteld :

1° voor de werknemers die ten minste 21 jaar oud zijn en voor de gehuwde minderjarigen :

a) 405 F voor een gespecialiseerd of geschoold werknemer;

b) 344,25 F voor een ongeschoolde handlanger;

c) 256,50 F voor een werkneemster;

2° voor de werknemers beneden 21 jaar :

d) 256,50 F voor een werknemer van 18 tot 20 jaar;

e) 202,50 F voor een werkneemster van 18 tot 20 jaar;

f) 156,60 F voor een werknemer beneden 18 jaar;

g) 125,55 F voor een werkneemster beneden 18 jaar (Ministerieel besluit van 12 oktober 1971, art. 1 — *Belgisch Staatsblad* van 16 oktober 1971 dat van toepassing is sedert 1 oktober 1971).

Wanneer voor een bepaald beroep de bedragen van de bezoldigingen evenwel dezelfde zijn voor mannen en vrouwen, is het loon dat, in aanmerking moet worden genomen voor de werkneemsters het loon dat bij het eerste lid vastgesteld is voor de werknemers van dezelfde categorie (Koninklijk besluit van 15 december 1965 — *Belgisch Staatsblad* van 29 december 1965 — uitwerking op 3 januari 1965).

Art. 19 van het ministerieel besluit van 4 juni 1964 : De bij artikel 18 vastgestelde bedragen zijn gekoppeld aan het spil-indexcijfer 114,20, wat per 1 mei 1982 het volgende geeft (indexcijfer : 161,08) :

	Per dag	Per week	Per maand
a)	930,36	5 568,16	24 189,36
b)	790,81	4 744,86	20 561,06
c)	589,23	3 535,38	15 319,98
d)	589,23	3 535,38	15 319,98
e)	465,18	2 791,08	12 094,68
f)	359,74	2 158,44	9 353,24
g)	288,41	1 730,46	7 498,66

Die bepalingen werden uitgevaardigd lange tijd vóór men opkwam voor de gelijkheid van man en vrouw. Zij werden nooit gewijzigd, doch in het merendeel van de gewestelijke R. V. A.-kantoren schakelt men alle voor de vrouwen voorbehouden categorieën uit, met name krachtens het laatste lid van voornoemd artikel 18, doch ook gelet op de sterke tendens tot gelijkschakeling van de geslachten op alle sociaal-economische terreinen.

Voor de vaststelling van de categorie waartoe een werknemer volgens zijn kwalificatie behoort, bestaan er geen nauwkeurige omschreven criteria; een en ander wordt overgelaten aan het oordeel van de uitvoeringsbeambten van het werkloosheidsbureau van de R. V. A.

Le chômeur qui n'atteint pas ces chiffres peut obtenir une compensation d'heures perdues au chômage; celui qui atteint ou dépasse ces chiffres peut être admis au chômage normalement à la fin de son occupation, même si le travail à temps réduit était volontaire.

(Voir également D-2, p. 25, relatif à l'égalité de traitement entre les hommes et les femmes). En conclusion de ce point, le Ministre annonce que des arrêtés royaux sont en préparation en vue de régler le travail à temps partiel dans les services publics et dans l'enseignement. Il envisage également d'instaurer la possibilité de passer d'un emploi à temps plein à un emploi à temps partiel, avec maintien des droits aux allocations de chômage et sans limitation dans le temps, contrairement au régime antérieur.

Le Ministre espère qu'il pourra publier l'ensemble de ces mesures dans quelques semaines.

2. Réduction du temps de travail

Un membre cite plusieurs possibilités de réduire le temps de travail :

- augmenter les possibilités d'interrompre la carrière professionnelle;
- promouvoir le travail à temps partiel;
- abaisser l'âge de la pension;
- diminuer la durée du travail hebdomadaire et journalier;
- allonger les vacances annuelles.

Le membre souligne en outre qu'il est de tradition qu'en cette matière le Gouvernement tienne compte dans une large mesure de l'avis des partenaires sociaux.

Précédemment, cette matière était réglée par des C. C. T. et, de cette manière, on a déjà raccourci le temps de travail.

Le membre souhaite connaître la durée moyenne du temps de travail, la durée moyenne des vacances annuelles et l'âge moyen auquel les travailleurs demandent leur mise à la pension. Il demande en conclusion quel est le résultat de la politique menée jusqu'à présent en matière de réduction du temps de travail ?

Le Ministre répond qu'il ne dispose pas de statistiques fiables concernant la réduction du temps de travail. Se basant sur une évaluation, il croit pouvoir affirmer que la réduction linéaire du temps de travail n'a pas eu d'influence sur l'emploi, mais il considère que ce n'était pas là l'objectif poursuivi. Il s'agissait d'offrir aux travailleurs une compensation pour l'augmentation de la productivité. Au contraire, alors qu'une réduction du temps de travail était appliquée dans certains secteurs, il y a eu en 1981 un accroissement constant du chômage.

Le Ministre est par conséquent persuadé qu'une réduction linéaire du nombre d'heures de travail n'a aucune influence sur l'emploi.

Il estime que la solution se trouve dans une réduction importante du temps de travail individuel liée à une augmentation du nombre total d'heures de travail dans une entreprise déterminée. Les travailleurs auraient moins d'heures à prêter mais le nombre d'heures de fonctionnement des machines serait plus élevé (plan Palasty).

Ce système pourrait par exemple être appliqué dans les entreprises qui sont confrontées à une croissance de la demande et qui ne souhaitent pas investir dans l'achat de nouvelles machines. La réduction du temps de travail pourrait être compensée par la création de nouveaux emplois.

De werkloze die deze cijfers niet bereikt, kan een compensatie van de voor de werkloosheid verloren uren bekomen; degene die deze cijfers bereikt of overschrijdt, kan normalerwijze op het einde van zijn dienstbetrekking werkloosheidsuitkering genieten zelfs indien hij vrijwillig een onvolledige dienstbetrekking had aanvaard.

(Zie ook punt D-2, blz. 25 betreffende de gelijke behandeling tussen mannen en vrouwen). De Minister kondigt tot slot van dit punt aan dat koninklijke besluiten in voorbereiding zijn ten einde de deeltijdse arbeid in overheidsdienst en in het onderwijs te regelen. Ook zal de mogelijkheid ingevoerd worden om over te stappen van een voltijdse naar een deeltijdse betrekking met behoud van het recht op werkloosheidsvergoedingen, zonder beperking in de tijd, in tegenstelling met wat vroeger het geval was.

De Minister hoopt het geheel van de maatregelen binnen enkele weken te kunnen publiceren.

2. Arbeidsduurvermindering

Een lid citeert verscheidene mogelijkheden van arbeidsduurvermindering :

- een grotere mogelijkheid verlenen tot het onderbreken van de beroepsloopbaan;
- part-time werk;
- vervroegen van de pensioenleeftijd;
- een vermindering van de dagelijkse en wekelijkse arbeidsduur;
- een verlenging van de jaarlijkse vakantie.

Het lid is er zich terzelfdertijd van bewust dat de Regering hier traditioneel in grote mate rekening moet houden met de sociale partners.

Deze materie werd in het verleden geregeld via C. A. O.'s en op die manier werd reeds een verkorting van de arbeidsduur doorgevoerd.

Het lid wenst te vernemen welke de gemiddelde arbeidsduur is, welke de gemiddelde duur is van de jaarlijkse vakantie en welke de gemiddelde leeftijd is waarop normaal het pensioen aangevraagd wordt. Dit lid stelt bijgevolg de vraag naar het resultaat van het tot nu toe gevoerde beleid met betrekking tot de arbeidsduurverkortings ?

De Minister antwoordt dat hem geen betrouwbare statistische informatie bekend is betreffende de arbeidsduurverkortings. Als resultaat van een evaluatie meent hij te mogen stellen dat de doorgevoerde lineaire arbeidsduurvermindering geen invloed gehad heeft op de tewerkstelling. De Minister is evenwel van mening dat dit ook niet tot de oogmerken behoorde. Het was eerder de bedoeling de werknemers een compensatie toe te nemen voor hun toegenomen productiviteit. Integendeel, terwijl in bepaalde sectoren een arbeidsduurvermindering plaatsvond steeg in 1981 de werkloosheid gestaag.

De Minister is er bijgevolg van overtuigd dat een lineaire vermindering van het aantal arbeidsuren geen enkele invloed heeft op de tewerkstelling.

Hij zou de oplossing eerder zoeken in een drastische individuele arbeidsduurvermindering die terzelfder tijd gepaard zou gaan met een verhoging van het totaal aantal arbeidsuren in een bepaalde onderneming. Dit zou erop neerkomen dat de werknemers relatief minder zouden werken, maar de machines absoluut meer (plan Palasty).

Dit zou bijvoorbeeld te verwezenlijken zijn in ondernemingen die met een verhoogde vraag geconfronteerd worden en geen investeringen in nieuwe machines wensen te doen. Om de verminderde arbeidsduur te compenseren zouden nieuwe aanwervingen kunnen geschieden.

Le Ministre souligne cependant que tout cela n'est pas réalisable sans une certaine réduction des salaires. Étant donné qu'il y aura création de nouveaux emplois, l'État pourrait cependant compenser partiellement cette réduction des salaires, ce qui serait nettement moins onéreux que de verser des allocations de chômage.

3. Renforcement du contrôle en matière de travail clandestin

Un membre voudrait savoir ce que les services de contrôle considèrent comme « travail clandestin » et comment le Ministre définirait cette notion. Un certain nombre d'activités (par exemple les prestations des gardiennes d'enfants et des femmes de ménage) ne sont manifestement pas considérées comme travail clandestin, alors que d'autres activités sont soumises à un contrôle strict.

D'une manière générale, le membre doute qu'un contrôle renforcé puisse encore donner des résultats, étant donné que les contrôles ont déjà été intensifiés à plusieurs reprises dans le passé.

Le Ministre répond que à part la définition qui figure à l'article 2 de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal dont le contrôle relève de la compétence du Ministre des Classes moyennes, il n'existe pas d'autre définition du travail frauduleux.

On pourrait le définir comme suit :

« Tout travail effectué sans respecter les obligations qui découlent des dispositions légales ou réglementaires en vigueur sur le plan social ou fiscal. »

Pour autant qu'il soit de la compétence des services d'inspection du Ministère de l'Emploi et du Travail, le contrôle est spécialement axé sur les infractions commises dans ce domaine par les employeurs, notamment quant aux points suivants :

- heures supplémentaires illégales;
- non-inscription de travailleurs dans les documents sociaux;
- non-respect des dispositions prévues par les conventions collectives de travail;
- occupation clandestine de travailleurs.

D'autre part, le Ministre signale que l'occupation frauduleuse effectuée par ces employeurs occupant des travailleurs non déclarés à la sécurité sociale est plutôt du ressort des services d'inspection du Ministère de la Prévoyance sociale.

Dans le domaine du chômage; l'O. N. Em. dispose d'inspecteurs qui contrôlent l'activité clandestine de chômeurs percevant des allocations de chômage.

Un autre membre souhaite connaître le nombre de chômeurs qui se sont vus privés du bénéfice des allocations pendant la période du 1er janvier au 31 mai 1982.

Il demande également combien de personnes ont encouru, durant les cinq dernières années, une sanction en application de l'article 143, disposition dont il est surtout fait usage afin d'essayer d'exclure les femmes du chômage.

En ce qui concerne les exclusions du droit aux allocations de chômage, le Ministre cite les chiffres suivants :

De Minister wijst er echter op dat dit alles niet te verwezenlijken is zonder een zeker loonverlies. Aangezien echter aanwervingen plaatshebben, zou de Staat dit loonverlies gedeeltelijk kunnen vergoeden. Een dergelijke regeling zou tenslotte heelwat goedkoper zijn dan werkloosheidsvergoedingen uit te betalen.

3. Strengere controle op het sluikwerk

Een lid wenst te vernemen wat door de controledienst als « sluikwerk » aanzien wordt en welke definitie de Minister van dit begrip geeft. Een aantal bedrijvigheden (b. v. onthaalmoeders, werkvrouwen) worden blijkbaar niet als sluikwerk beschouwd terwijl andere activiteiten aan een strenge controle onderworpen worden.

Afgezien daarvan betwijfelt het lid of een verscherpte controle nog wel enig resultaat kan opleveren, aangezien in het verleden reeds herhaalde malen strenger opgetreden werd.

De Minister antwoordt dat buiten de definitie van artikel 2, van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter, waarbij het toezicht door de Minister van Middenstand wordt uitgeoefend, er geen andere definitie van sluikwerk bestaat.

Die definitie zou als volgt kunnen luiden :

« Elke arbeid die wordt verricht zonder de verplichtingen na te leven die voortvloeien uit de geldende sociale of fiscale wetten of besluiten. »

In zoverre het toezicht tot de bevoegdheid van de inspectiediensten van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid behoort, is het bijzonder gericht op de overtredingen die op dat gebied door de werkgevers worden begaan, met name :

- het onwettig presteren van overuren;
- het niet inschrijven van de werknemers in de sociale documenten;
- het niet naleven van de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomsten;
- clandestiene tewerkstelling van werknemers;

Overigens wijst de Minister er op dat het bedrieglijk tewerkstellen door werkgevers van werknemers die niet onder de Sociale Zekerheid vallen, eerder tot de bevoegdheid van de inspectiediensten van het Ministerie van Sociale Voorzorg behoort.

Inzake werkloosheid beschikt de R. V. A. over inspecteurs die toezicht houden op het sluikwerk van werklozen die werkloosheidsuitkering genieten.

Een ander lid wenst te vernemen aan hoeveel werklozen het recht op uitkering onttrokken werd gedurende de periode van 1 januari 1982 tot 31 mei 1982.

Ook wordt gevraagd hoeveel personen tijdens de laatste vijf jaar een sanctie opliepen in toepassing van artikel 143, waarmee men vooral de vrouwen uit de werkloosheid tracht te weren.

Wat betreft de uitsluitingen van het recht op werkloosheidsvergoedingen citeert de Minister volgende cijfers :

Exclusions

	Total	Hommes	Femmes	
1979	37 086	18 966	18 120	
1980	43 227	19 574	21 635	
1981	42 813	18 863	21 493	
			Total	
Au cours des cinq premiers mois de 1981 ...			17 898	
Au cours des cinq premiers mois de 1982 ...			16 111	
Différence			- 1 787	

On constate donc une diminution de 10 %.

Cette diminution résulte de la diminution du nombre d'offres d'emploi, qui a entraîné une réduction du nombre de refus de travail (voir également annexes I jusque VII).

En ce qui concerne l'exclusion sur la base de l'article 143, le Ministre fournit plusieurs tableaux détaillés (cf. annexes VIII jusque XIII).

D. Divers*1. Fonds d'humanisation des conditions de travail*

Un membre déplore que ce fonds ait été supprimé. En effet, on constate d'une manière générale (notamment aux Pays-Bas) que lorsqu'une entreprise prend les mesures nécessaires pour humaniser les conditions de travail, on enregistre une amélioration de la productivité.

Le fait que les demandes de prépension sont plus nombreuses dans les professions pénibles et astreignantes plaide également en faveur d'une humanisation des conditions de travail.

Le membre regrette qu'il n'ait pas été prévu de période transitoire : il en résulte qu'après avoir fait des frais, certaines entreprises doivent apprendre brusquement que leur effort a été vain.

D'une manière plus générale, un membre fait remarquer que les régimes de primes en faveur des entreprises évoluent parfois tellement vite que certains dossiers ne peuvent pas être examinés, de sorte que plusieurs entreprises ne rentrent pas dans leurs frais.

Concernant les activités du fonds d'humanisation des conditions de travail le Ministre déclare que la durée de validité des dispositions du fonds expirait effectivement au 31 mars 1982. La base légale était en effet la section 4 du chapitre III de la loi du 22 décembre 1977 relative aux propositions budgétaires 1977-1978 dont les dispositions n'étaient initialement d'application que jusqu'au 31 décembre 1981. La durée de validité de ces dispositions fut ensuite prorogée jusqu'au 31 mars 1982. En l'absence d'une nouvelle prorogation de la durée de validité de ces dispositions légales, ces dernières ainsi que l'arrêté royal du 27 décembre 1977 pris en exécution desdites dispositions légales étaient d'office abrogées à partir du 1er avril 1982. Il en résulte que toutes les demandes de prime introduites sur lesquelles il n'était pas encore statué au 31 mars 1982, sont devenues sans objet. Faute de toute base légale à partir du 1er avril 1982, il n'appartient plus au Ministre de statuer encore sur les demandes de primes en question.

Il est à remarquer que la procédure de l'instruction des dites demandes de primes, telle qu'elle fut fixée par l'arrêté royal du 27 décembre 1977, n'imposait au Fonds aucun délai à suivre dans son traitement des dossiers. Un traitement des dossiers dans un ordre chronologique suivant les dates d'introduction des demandes n'était donc pas imposé réglementairement.

Uitsluitingen

	Algemeen	Mannen	Vrouwen	
1979	37 086	18 966	18 120	
1980	43 227	19 574	21 635	
1981	42 813	18 863	21 493	
			Totaal	
Gedurende de eerste vijf maanden van 1981 ...			17 898	
Gedurende de eerste vijf maanden van 1982 ...			16 111	
Verschil			- 1 787	

Hier wordt dus een daling van 10 % vastgesteld.

Dit resulteert uit het feit dat er minder werkaanbiedingen en dus minder werkweigeringen geweest zijn (zie ook bijlagen I tot VII).

Wat betreft de uitsluitingen op basis van artikel 143 verstrekt de Minister een aantal gedetailleerde tabellen (zie bijlagen VIII tot XIII).

D. Diversen*1. Fonds voor humanisering van de arbeidsvoorwaarden*

Een lid betreurt de afschaffing van dit fonds. Er wordt immers algemeen (b.v. ook in Nederland) vastgesteld dat wanneer een onderneming het nodige doet om de arbeidsvoorwaarden te humaniseren een gunstige weerslag op de productiviteit kan vastgesteld worden.

Het feit dat er bij de zwaardere, moeilijke beroepen meer aanvragen van brugpensioen zijn pleit eveneens voor een humanisering van de arbeidsvoorwaarden.

Het lid betreurt dat er geen overgangperiode voorzien werd, zodat ondernemingen die kosten gedaan hebben nu plotseling moeten vernemen dat hun inspanning voor niets geweest is.

Meer algemeen merkt een lid op dat de premiestelsels voor ondernemingen soms zo snel veranderen dat bepaalde dossiers niet kunnen afgewerkt worden met het gevolg dat een aantal ondernemingen in de kou blijven staan.

Over de werkzaamheden van het Fonds voor de humanisering van de arbeidsvoorwaarden zegt de Minister dat de geldigheidsduur van de bepalingen inzake het fonds op 31 maart 1982 definitief verstreken is. De wettelijke grondslag was namelijk afdeling 4 van hoofdstuk III van de Wet van 22 december 1977 betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1978, waarvan de bepalingen aanvankelijk slechts tot 31 december 1981 van kracht waren. De geldigheidsduur ervan werd echter verlengd tot 31 maart 1982. Bij ontstentenis van een nieuwe verlenging werden de wetsbepalingen, alsmede het ter uitvoering daarvan genomen koninklijk besluit van 27 december 1977 met ingang van 1 april 1982 van rechtswege opgeheven. Dit betekent dat alle aanvragen tot het verkrijgen van een premie, die waren ingediend maar waarover op 31 maart 1982 nog geen beslissing was genomen, komen te vervallen. Bij gebreke aan een wettelijke grondslag sinds 1 april 1981 is de Minister niet meer bevoegd over premieaanvragen een beslissing te nemen.

Op te merken valt dat de onderzoeksprocedure met betrekking tot die aanvragen voor premies, die bij koninklijk besluit van 27 december 1977 was vastgesteld, het fonds geen termijn oplegde waaraan het zich bij de behandeling van de dossiers moest houden. Juridisch bekeken was een chronologisch behandeling van de dossiers volgens de datum van indiening van de aanvragen dus niet verplicht.

En outre, il y a lieu de souligner que l'introduction d'une demande de prime n'ouvrait pas automatiquement le droit à une prime. Même dans les cas où la Commission technique permanente avait émis un avis favorable, l'entreprise dont question ne pouvait pas toujours être certaine d'obtenir la prime, le Ministre n'étant pas tenu à suivre cet avis. L'octroi de la prime sollicitée n'était assuré seulement qu'au moment de la notification de la décision favorable du Ministre (voir également annexe XIV).

Le Ministre fournit également le tableau suivant :

Relevé des dossiers non terminés

Dossiers complets (1)	67	Investissements	179 101 736
Dossiers incomplets (2)	33	Investissements	171 510 070
Dossiers introduits (3)		Investissements	198 081 943
(en suspens)	48		
		Total	548 693 749
Total	148		

Provinces	Complets	In-complets	Introduits (en suspens)	Total
Brabant	7	9	3	19
Hainaut	14	9	22	45
Liège	36	14	19	69
Luxembourg	5	0	0	5
Namur	5	1	4	10
Total	67	33	48	148

(1) Prêts à être soumis à la C. T. P. (Commission Technique Permanente).

(2) Dont un seul rapport est parvenu au F.H.C.T.

(3) Envoyés pour enquête aux inspections concernées.

2. Egalité de traitement des hommes et des femmes

Il a déjà été souligné que le montant de référence que la rémunération pour un emploi à temps partiel ne peut dépasser est moins élevé pour les femmes que pour les hommes (cf. point 1, pages 20 et 21).

Le Ministre déclare que quoique les données statistiques permettent, à première vue, de croire qu'il existe encore une discrimination entre hommes et femmes, la réglementation en matière de chômage ne traite, sans aucune distinction de sexe, que des travailleurs en chômage et de leurs droits.

Au sens de la réglementation, un chef de ménage ou un cohabitant est, indifféremment, un homme ou une femme.

Une seule modification doit encore être apportée à la réglementation en ce domaine. C'est une modification de l'article 18 de l'arrêté ministériel du 4 juin 1964 relatif au chômage qui fixe le salaire quotidien de référence visé à l'article 130, § 2, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963. Cette modification est en préparation.

Un membre conçoit que les dénominations « chef de ménage » et « cohabitant » désignent aussi bien des hommes que des femmes. Une discrimination directe a ainsi été évitée. Dans la pratique, la femme n'est cependant presque jamais chef de ménage et elle est donc soumise au régime le moins favorable, ce qui constitue par conséquent une discrimination indirecte.

La Communauté européenne a elle aussi adressé à ce sujet une question au Gouvernement belge. La réglementation actuelle serait contraire à la troisième directive du Conseil des Communautés européennes.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail répond que ce problème sera résolu dans les meilleurs délais.

Bovendien moet worden onderstreept dat het recht op een premie niet automatisch ontstond door de indiening van een aanvraag. Zelfs in de gevallen waar de vaste technische commissie een gunstig advies had uitgebracht, kon de betrokken onderneming er nooit zeker van zijn dat ze die premie inderdaad zou krijgen aangezien de Minister niet verplicht was dat advies te volgen. Dat de aangevraagde premie toegekend was stond eerst vast op het ogenblik van de kennisgeving van de positieve beslissing van de Minister. (zie ook bijlage XIV).

De Minister verstrekt ook volgende tabel :

Staat van de niet afgehandelde dossiers

Volledige dossiers	67	Investerings	179 101 736
Onvolledige dossiers	33	Investerings	171 510 070
Ingediende dossiers (in beraad)	48	Investerings	198 081 493
		Totaal	548 693 749
Totaal	148		

Provincies	Volledige	On-volledige	Ingediende (in beraad)	Totaal
Brabant	7	9	3	19
Henegouwen	14	9	22	45
Luik	36	14	19	69
Luxemburg	5	0	0	5
Namen	5	1	4	10
Totaal	67	33	48	148

(1) Leningen die nog aan de V. T. C. (Vaste Technische Commissie) moeten worden voorgelegd.

(2) Waarvan alleen een verslag bij het F.H.A.V. werd ingediend.

(3) Voor onderzoek naar de betrokken inspecties verzonden.

2. Gelijke behandeling van mannen en vrouwen

Er werd reeds onderstreept dat het referentiebedrag waarover het loon in een part-time betrekking niet mag uitstijgen, lager ligt voor vrouwen dan voor mannen (cfr. punt 1, blz. 20 en 21).

De Minister verklaart dat hoewel uit de statistieken op het eerste gezicht kan worden afgeleid dat er nog discriminatie bestaat tussen mannen en vrouwen, de werkloosheidsreglementering alleen werkloze werknemers en hun rechten kent, zonder enig onderscheid naar gelang van het geslacht.

Het gezinshoofd of een bij hem inwonende persoon kan, in de zin van die reglementering, zowel een man als een vrouw zijn.

In die reglementering moet ter zake nog een enkele wijziging worden aangebracht, namelijk een wijziging van artikel 18 van het ministerieel besluit van 4 juni 1964 betreffende de werkloosheid, waarin artikel 130, § 2, van het koninklijk besluit van 20 december 1963. Die wijziging wordt thans door de diensten van de Minister voorbereid.

Een lid ziet wel in dat de benamingen « gezinshoofd » en « samenwonende » zowel op mannen als vrouwen kunnen slaan. De directe discriminatie is dus vermeden. In de praktijk is het echter zo dat de vrouw bijna nooit gezinshoofd is en dus het minst gunstige regime krijgt toebedeeld. Dit is dus een indirecte discriminatie.

Ook de Europese gemeenschap heeft hierover een vraag gericht tot de Belgische Regering. De huidige reglementering zou in strijd zijn met de derde richtlijn van de Europese gemeenschap.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid antwoordt dat dit probleem zo spoedig mogelijk een oplossing zal krijgen.

3. *Information*

Un membre souligne la complexité des mesures prises. Il y a eu tellement de modifications que plus personne ne s'y retrouve.

Ne pourrait-on pas procurer aux communes une brochure qui résumerait les mesures relatives à l'emploi, pareille aux brochures concernant la construction d'habitations ? Le Ministre examinera sérieusement cette proposition.

4. *Conseils d'entreprise*

Un membre fait remarquer qu'en raison de la crise on s'est plutôt désintéressé du problème de la participation dans les entreprises. Compte tenu surtout de la nécessité d'effectuer un contrôle sur les efforts de contribution des travailleurs, il demande que l'attention se porte à nouveau sur les conseils d'entreprise qui ont ici un rôle à jouer.

5. *Les travailleurs immigrés*

Plusieurs membres attirent l'attention sur ce problème.

Un membre estime que l'importance du problème a été exagérée. En période de haute conjoncture le taux de chômage parmi la population étrangère était de 13 à 14 %. Ce taux ne s'est pas modifié, alors que nous sommes en période de crise.

Il faut également souligner que ces personnes achètent beaucoup sur le marché intérieur, ce qui à son tour exerce une influence sur l'emploi.

Le Ministre précise que ce problème est examiné par le Gouvernement.

III. VOTES

Les articles 1 à 14 sont adoptés par 11 voix contre 6.

Le budget est adopté par 12 voix contre 6.

Le Rapporteur,

Miet SMET

Le Président,

L. KELCHTERMANS

3. *Informatie*

Een lid wijst op de complexiteit van de getroffen maatregelen. Er zijn zoveel wijzigingen doorgevoerd dat niemand nog wegwijs wordt.

Kan bijgevolg, naar analogie met bv. de brochures voor woningbouw, aan de gemeenten geen brochure bezorgd worden met een samenvatting van de tewerkstellingsmaatregelen ? De Minister zal dit voorstel ernstig overwegen.

4. *Ondernemingsraden*

Een lid wijst erop dat de problematiek van de participatie in de ondernemingen als gevolg van de crisis op het achterplan geraakt is. Hij vraagt derhalve, vooral gezien noodzakelijke controle op de inlevering inspanningen van de werknemers een hernieuwde aandacht voor de ondernemingsraden die hier een taak kunnen vervullen.

5. *Gastarbeiders*

Verscheidene leden vragen aandacht voor dit probleem.

Volgens één van hen wordt het belang van dit probleem overdreven. In een periode van hoogconjunctuur bedroeg het percentage werkloze vreemdelingen 13 à 14 %. In deze krisistijd is dit percentage evenwel ongewijzigd gebleven.

Er dient ook op gewezen dat deze personen grote afnemers zijn van de binnenlandse markt. Hun consumptie heeft op haar beurt een invloed op de tewerkstelling.

De Minister verklaart dat dit probleem door de Regering onderzocht wordt.

III. STEMMINGEN

De artikelen 1 tot 14 worden aangenomen met 11 tegen 6 stemmen.

De begroting wordt aangenomen met 12 tegen 6 stemmen.

De Rapporteur,

Miet SMET

De Voorzitter,

L. KELCHTERMANS

ERRATA
AU PROGRAMME JUSTIFICATIF

Pages 29 et 30 :

Art. 12.03 — Dépenses de consommation énergétique : mazout, gaz, essence, électricité, charbon.

Lire dans la décomposition par nature, troisième colonne, 1981 ajusté, les chiffres suivants :

ERRATA
IN HET VERANTWOORDINGSPROGRAMMA

Blz. 29 en 30 :

Art. 12.03 — Uitgaven voor energieverbruik : stookolie, gas, benzine, elektriciteit, kolen.

In de derde kolom van de verdeling per aard, 1981 aangepast, de volgende cijfers lezen :

ADMINISTRATION CENTRALE. — HOOFDBESTUUR

Aard. — Nature	1981 aangepast. — ajusté
Stookolie L	390 000
Mazout E. P. — P. U.	12
Kredieten. — Crédits	4 680 000
Gas M ³	147 470
Gaz E. P. — P. U.	8,92
Kredieten. — Crédits	1 315 432
Benzine L	19 871
Essence E. P. — P. U.	29
Kredieten. — Crédits	576 259
Elektriciteit kWh	1 580 881
Electricité E. P. — P. U.	4,66
Kredieten. — Crédits	7 366 905
Kolen T	Geen koleninstallatie
Charbon E. P. — P. U.	—
Kredieten. — Crédits	Plus aucune installation à charbon
Totaal kredieten en verwezenlijkingen. — Total crédits et réalisations	13 938 596

SERVICES EXTERIEURS. — BUITENDIENSTEN

Aard. — Nature	1981 aangepast. — ajusté
Stookolie L	531 015
Mazout E. P. — P. U.	12
Kredieten. — Crédits	6 372 180
Gas M ³	79 166
Gaz E. P. — P. U.	8,92
Kredieten. — Crédits	706 161
Benzine L	—
Essence E. P. — P. U.	—
Kredieten. — Crédits	—
Elektriciteit kWh	746 987
Electricité E. P. — P. U.	4,66
Kredieten. — Crédits	3 480 959
Kolen T	Geen koleninstallatie
Charbon E. P. — P. U.	—
Kredieten. — Crédits	Plus aucune installation à charbon
Totaal kredieten en verwezenlijkingen. — Total crédits et réalisations	10 559 300

au lieu de

| in de plaats van

ADMINISTRATION CENTRALE. — HOOFDBESTUUR

Nature. — Aard	1981 ajusté. — aangepast
Mazout. — Stookolie :	
L	315 000
P. U. — E. P.	10,72
Crédits. — Kredieten	3 375 000
Gaz. — Gas :	
M ³	171 466
P. U. — E. P.	6,20
Crédits. — Kredieten	1 063 000
Essence. — Benzine :	
L	18 092
P. U. — E. P.	23,40
Crédits. — Kredieten	424 000
Electricité. — Elektriciteit :	
kWh	1 211 281
P. U. — E. P.	4,50
Crédits. — Kredieten	5 451 000
Charbon. — Kolen :	
T	Plus aucune installation à charbon
P. U. — E. P.	—
Crédits. — Kredieten	Geen koleninstallatie
Total crédits et réalisations. — Totaal kredieten en verwezenlijkingen	10 313 000

SERVICES EXTERIEURS. — BUITENDIENSTEN

Nature. — Aard	1981 ajusté. — aangepast
Mazout. — Stookolie :	
L	503 298
P. U. — E. P.	10,72
Crédits. — Kredieten	5 396 000
Gaz. — Gas :	
M ³	151 816
P. U. — E. P.	6,20
Crédits. — Kredieten	942 000
Essence. — Benzine :	
L	—
P. U. — E. P.	—
Crédits. — Kredieten	—
Electricité. — Elektriciteit :	
kWh	586 940
P. U. — E. P.	4,50
Crédits. — Kredieten	2 561 000
Charbon. — Kolen :	
T	Plus aucune installation à charbon
P. U. — E. P.	—
Crédits. — Kredieten	Geen koleninstallatie
Total crédits et réalisations. — Totaal kredieten en verwezenlijkingen	8 899 000

**Evolution du nombre d'exclusions de l'assurance-chômage
(1977 à 1982)**

	1977			1978			1979			1980			1981			1982		
	H.	F.	T.	H.	F.	T.	H.	F.	T.	H.	F.	T.	H.	F.	T.	H.	F.	T.
Janvier. — Januari	1 458	1 278	2 736	1 637	1 290	2 927	1 553	1 380	2 933	1 445	1 099	2 544	1 512	1 664	3 176	1 250	1 475	2 725
Février. — Februari	1 677	1 591	3 268	1 890	1 503	3 393	1 465	1 361	2 826	1 830	1 399	3 229	1 735	1 954	3 689	1 470	1 699	3 169
Mars. — Maart	1 869	1 781	3 650	2 086	1 765	3 851	1 808	1 742	3 550	1 823	1 602	3 425	1 701	1 997	3 698	1 607	2 091	3 698
Avril. — April	1 502	1 569	3 071	1 772	1 567	3 339	1 446	1 498	2 944	1 872	1 803	3 675	1 922	2 112	4 034	1 549	1 830	3 379
Mai. — Mei	1 530	1 557	3 087	1 577	1 587	3 164	1 524	1 463	2 987	1 526	1 819	3 899	1 526	1 775	3 301	1 358	1 782	3 140
Juin. — Juni	1 780	1 596	3 376	1 702	1 807	3 509	1 580	1 535	3 115	1 867	1 871	3 738	1 934	1 960	3 894	—	—	—
Juillet. — Juli	1 250	1 114	2 364	1 263	1 248	2 511	1 339	1 210	2 549	1 537	1 301	2 838	1 394	1 213	2 607	—	—	—
Octobre. — September	1 365	1 103	2 468	1 295	1 217	2 512	1 602	1 511	3 113	1 494	1 276	2 770	1 446	1 427	2 873	—	—	—
Septembre. — Oktober	1 659	1 376	3 035	1 641	1 439	3 080	1 419	1 513	2 932	2 005	2 011	4 016	1 323	1 786	3 109	—	—	—
Octobre. — Oktober	1 859	1 788	3 647	1 852	1 832	3 684	1 701	1 906	3 607	2 173	2 100	4 273	1 657	2 165	3 822	—	—	—
Novembre. — November	1 390	1 321	2 711	1 458	1 418	2 876	1 437	1 534	2 971	1 830	1 686	3 516	1 391	1 714	3 105	—	—	—
Décembre. — December	1 470	1 272	2 742	1 435	1 414	2 849	1 269	1 461	2 730	1 679	1 607	3 286	1 322	1 726	3 048	—	—	—
Total (*) — Totaal (*)	18 809	17 346	36 155	19 608	18 087	37 695	18 143	18 114	36 257	21 635	19 574	41 209	18 863	21 493	40 356	—	—	—
Exclusion, article 129. — Uitsluiting, artikel 129	1 674	701	2 375	505	153	658	823	6	829	—	—	2 020	—	—	2 457	—	—	—
Total des exclusions. — Totaal der uitsluitingen	20 483	18 047	38 530	20 113	18 240	38 353	18 966	18 120	37 086	21 635	19 574	43 227	18 863	21 493	42 813	—	—	—

(*) Ne sont pas compris dans ce total les exclusions des travailleurs en chômage à la suite de grève ou lock-out et dont le chômage n'a pas été indemnisé (art. 129). Il s'agit d'exclusions de courte durée (chômeurs en général non syndiqués qui ont sollicité le bénéfice des allocations de chômage pendant la durée d'une grève) qui ne sont pas prononcées par les inspecteurs régionaux du chômage puisqu'elles sont notifiées en exécution d'une décision du Comité de gestion.

Légende : total (*) Total des exclusions — article 129.

Total des exclusions : article 129 y compris.

(**) Y compris les articles 145, 146 et 148.

L'évolution 1982 — 10 % — est essentiellement due à la situation de plus en plus mauvaise du marché de l'emploi — moins d'offres = moins de refus de travail.

Comparaison 1981-1982 — cinq mois

1981 (**) 17 898

1982 (**) 16 111

Différence : — 1 787 ou — 10 %

(*) Zij niet in dat totaal begrepen de uitsluitingen van werknemers die werkloos zijn ten gevolge van staking of lock-out en wier werkloosheid niet vergoed werd (art. 129). Het betreft hier uitsluitingen van korte duur (doorgaans niet bij een vakbond aangesloten werklozen die tijdens de duur van een staking het genot van de werkloosheidsuitkeringen hebben gevraagd) welke uitsluitingen niet zijn uitgesproken door de gewestelijke werkloosheidsinspecteurs aangezien zij ter uitvoering van een beslissing van het beheerscomité betrekend worden.

Légende : totaal (*) Totaal der uitsluitingen — artikel 129.

Totaal der uitsluitingen : artikel 129 inbegrepen.

(**) Inclusief de artikelen 145, 146 en 148.

De evolutie 1982 — 10 % — is voornamelijk te wijten aan de steeds slechtere toestand van de arbeidsmarkt — minder aanbod = minder weigering van werk.

Vergelijking 1981-1982 — vijf maanden

1981 (**) 17 898

1982 (**) 16 111

Verschil : — 1 787 of — 10 %

ANNEXE II

BIJLAGE II

Nombre de chômeurs exclus du bénéfice des allocations de chômage en 1977

Aantal werklozen die in 1977 uitgesloten waren van het recht op werkloosheidsuitkeringen

Répartition par motif, durée d'exclusion et sexe

Verdeling per reden, duur van de uitsluiting en volgens geslacht

	MOTIF DE L'EXCLUSION REDEN VAN DE UITSLUITING												
	De 1 à 4 — semaines Van 1 tot 4 — weken		De 5 à 12 — semaines Van 5 tot 12 — weken		De 13 à 25 — semaines Van 13 tot 25 — weken		De 26 à 52 — semaines Van 26 tot 52 — weken		Période indéterminée — Onbepaalde — periode		Total — Totaal		
	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	
Chômeurs qui effectuent un travail pour le compte d'un tiers ou pour leur propre compte ou qui cohabitent avec un tra- tailleur indépendant (non compris les chômeurs dont l'ex- clusion est déterminée par une indemnité de préavis) (art. 128, 126, 20). — Werklozen die arbeid voor een derde of voor zichzelf verrichten of die met een zelfstandige samen- wonen (exclusief de werklozen wier uitsluiting door een opzeggingsvergoeding bepaald wordt) (art. 128, 126, 20) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	950	394	950	394	1 344
Chômeurs en état de grève ou de lock-out ou dont le chô- mage est la conséquence directe d'une grève (art. 129). — Werklozen die aan een werkstaking deelnemen of ingevolge een uitsluiting (lock-out) werkloos zijn of wier werkloosheid het rechtstreeks gevolg is van een staking (art. 129) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	1 674	701	1 674	701	2 375
Chômeurs considérés comme n'exerçant qu'une profession à temps réduit (art. 130). — Werklozen die geacht worden slechts een deeltijds beroep uit te oefenen (art. 130) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	366	1 419	366	1 419	1 785
Chômeurs considérés comme indisponibles pour le marché de l'emploi (art. 133). — Werklozen die geacht worden onbe- schikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt (art. 133) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	875	1 978	875	1 978	2 853
Chômeurs dont le chômage résulte de leur propre fait (art. 86, 134 à 138, 150, 168). — Werklozen die werkloos worden door eigen toedoen (art. 86, 134 tot 138, 150, 168) ...	7 747	3 949	4 171	2 611	2 105	2 062	317	419	—	—	14 340	9 041	23 381
Chômeurs considérés comme physiquement inaptes au travail (art. 141 et 142). — Werklozen die lichamelijk arbeidson- geschikt worden geacht (art. 141 en 142) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	486	454	486	454	940
Chômeurs dont le chômage se prolonge ou se renouvelle de manière anormale (art. 143). — Werklozen wier werkloos- heid op abnormale wijze aanhoudt of terugkeert (art. 143)	—	—	—	—	—	—	—	—	372	3 508	372	3 508	3 880

BIJLAGE II (vervolg)

MOTIF DE L'EXCLUSION REDEN VAN DE UITSLUITING										De 1 à 4 semaines Van 1 tot 4 weken		De 5 à 12 semaines Van 5 tot 12 weken		De 13 à 25 semaines Van 13 tot 25 weken		De 26 à 52 semaines Van 26 tot 52 weken		Période indéterminée Onbepaalde periode		Total Totaal		
										Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Total — Totaal		
Chômeurs partiels diamantaires dont l'activité s'est exercée dans un atelier non agréé (art. 147). — Gedeeltelijke werkloze diamantarbeiders wier beroep in een niet-aangenomen werkplaats wordt uitgeoefend (art. 147)										—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Chômeurs qui ont fait une déclaration inexacte ou incomplète, ou qui ont omis de faire une déclaration requise ou l'ont faite tardivement et qui de ce fait, ont perçu indûment des allocations (art. 194). — Werklozen die een onjuiste of onvolledige verklaring hebben afgelegd of een verplichte verklaring niet of te laat hebben afgelegd en daardoor onverschuldigde uitkeringen hebben ontvangen (art. 194) ...										429	217	35	10	34	22	2	—	—	—	—	249	749
Chômeurs qui ont obtenu indûment l'estampillage de leur carte de contrôle (art. 195). — Werklozen die op onrechtmatige wijze hun controlekaart lieten aistempelen (art. 195)										353	116	79	44	253	93	12	4	—	—	257	954	
Chômeurs qui ont fabriqué une fausse marque de pointage, fait usage d'une marque contrefaite ou produit des documents inexactes aux fins de se faire octroyer des allocations auxquelles ils n'ont pas droit (art. 196). — Werklozen die een vals stempelmerk hebben gemaakt, een nagemaakt merk hebben gebruikt of onjuiste documenten hebben voorgelegd ten einde uitkeringen te ontvangen waarop zij geen recht hebben (art. 196)										—	—	—	—	135	35	2	1	—	—	36	173	
Chômeurs qui mettent un obstacle à une mission de contrôle (art. 197). — Werklozen die een toezichtsopdracht verhinderen (art. 197)										2	—	3	—	3	1	1	1	—	—	2	11	
Chômeurs qui sont d'une conduite notoire ou qui ont été trouvés mendiant (art. 198). — Werklozen die van algemeen bekend wangedrag zijn of die bedelend worden aangetroffen (art. 198)										—	—	—	—	69	7	8	1	—	—	8	85	
Total. — Totaal										8 531	4 282	4 288	2 665	2 599	2 220	342	426	4 723	8 454	20 483	18 047	38 530

BILLAGE III

Aantal werklozen die in 1978 uitgesloten waren van het recht op werkloosheidsuitkeringen

Verdeling per reden, duur van de uitsluiting en volgens geslacht

MOTIF DE L'EXCLUSION REDEN VAN DE UITSLUITING	De 1 à 4 semaines Van 1 tot 4 weken		De 5 à 12 semaines Van 5 tot 12 weken		De 13 à 25 semaines Van 13 tot 25 weken		De 26 à 52 semaines Van 26 tot 52 weken		Période indéterminée Onbepaalde periode		Total Totaal	
	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Total Totaal	
Chômeurs qui effectuent un travail pour le compte d'un tiers ou pour leur propre compte ou qui cohabitent avec un traillleur indépendant (non compris les chômeurs dont l'exclusion est déterminée par une indemnité de préavis) (art. 128, 126, 20). — Werklozen die arbeid voor een derde of voor zichzelf verrichten of die met een zelfstandige samenwonen (exclusief de werklozen wier uitsluiting door een opzeggingsvergoeding bepaald wordt) art. 128, 126, 20) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	1 297	580	1 877	
Chômeurs en état de grève ou de lock-out ou dont le chômage est la conséquence directe d'une grève (art. 129). — Werklozen die aan een werkstaking deelnemen of ingevolge een uitsluiting (lock-out) werkloos zijn of wier werkloosheid het rechtstreeks gevolg is van een staking (art. 129) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	505	153	658	
Chômeurs considérés comme n'exerçant qu'une profession à temps réduit (art. 130). — Werklozen die geacht worden slechts een deeltijds beroep uit te oefenen (art. 130) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	397	1 570	1 967	
Chômeurs considérés comme indisponibles pour le marché de l'emploi (art. 133). — Werklozen die geacht worden onbeschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt (art. 133) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	794	1 846	2 640	
Chômeurs dont le chômage résulte de leur propre fait (art. 86, 134 à 138, 150, 168). — Werklozen die werkloos worden door eigen toedoen (art. 86, 134 tot 138, 150, 168) ...	7 223	3 448	4 503	2 423	2 576	2 469	352	586	—	8 926	23 580	
Chômeurs considérés comme physiquement incapes au travail (art. 141 et 142). — Werklozen die lichamelijk arbeidsongeschikt worden geacht (art. 141 en 142) ...	—	—	—	—	—	—	—	—	551	711	1 262	
Chômeurs dont le chômage se prolonge ou se renouvelle de manière anormale (art. 143). — Werklozen wier werkloosheid op abnormale wijze aanhoudt of terugkeert (art. 143)	—	—	—	—	—	—	—	—	272	3 739	4 011	

MOTIF DE L'EXCLUSION REDEN VAN DE UITSLUITING										Période indéterminée — Onbepaalde periode		De 26 à 52 semaines — Van 26 tot 52 weken		De 13 à 25 semaines — Van 13 tot 25 weken		De 5 à 12 semaines — Van 5 tot 12 weken		De 1 à 4 semaines — Van 1 tot 4 weken		Total — Totaal								
										Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Total — Totaal						
Chômeurs partiels diamantaires dont l'activité s'est exercée dans un atelier non agréé (art. 147). — Gedeeltelijke werkloze diamantarbeiders wier beroep in een niet-aangenomen werkplaats wordt uitgeoefend (art. 147)										—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9					
Chômeurs qui ont fait une déclaration inexacte ou incomplète, ou qui ont omis de faire une déclaration requise ou l'ont faite tardivement et qui de ce fait, ont perçu indûment des allocations (art. 194). — Werklozen die een onjuiste of onvolledige verklaring hebben afgelegd of een verplichte verklaring niet of te laat hebben afgelegd en daardoor onverschuldigde uitkeringen hebben ontvangen (art. 194) ...										532	312	48	15	63	21	1	6	—	—	—	—	—	—	—	—	354	998	
Chômeurs qui ont obtenu indûment l'estampillage de leur carte de contrôle (art. 195). — Werklozen die op onrechtmatige wijze hun controlekaart lieten afstempelen (art. 195)										296	137	116	41	303	102	6	5	—	—	—	—	—	—	—	—	285	1 006	
Chômeurs qui ont fabriqué une fausse marque de pointage, fait usage d'une marque contrefaite ou produit des documents inexacts aux fins de se faire octroyer des allocations auxquelles ils n'ont pas droit (art. 196). — Werklozen die een vals stempelmerk hebben gemaakt, een nagemaakt merk hebben gebruikt of onjuiste documenten hebben voorgelegd ten einde uitkeringen te ontvangen waarop zij geen recht hebben (art. 196)										—	—	—	—	156	64	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	66	223
Chômeurs qui mettent un obstacle à une mission de contrôle (art. 197). — Werklozen die een toezichtsopdracht verhinderen (art. 197)										10	4	2	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	20	
Chômeurs qui sont d'une conduite notoire ou qui ont été trouvés mendiant (art. 198). — Werklozen die van algemeen bekend wangedrag zijn of die bedelend worden aangetroffen (art. 198)										—	—	—	—	90	2	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	102
Total. — Totaal										8 061	3 901	4 669	2 479	3 192	2 658	370	599	3 821	8 603	20 113	18 240	38 353						

ANNEXE IV

BIJLAGE IV

Nombre de chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion
du bénéfice des allocations de chômage en 1979

Aantal werklozen aan wie in 1979 een uitsluiting van het recht
op werkloosheidsuitkeringen betekend werd

Répartition par motif, durée d'exclusion et sexe

Verdeling per reden, duur van de uitsluiting en volgens geslacht

MOTIFS DE L'EXCLUSION REDEN VAN DE UITSLUITING	De 1 à 3 semaines Van 1 tot 3 weken		4 semaines 4 weken		De 5 à 12 semaines Van 5 tot 12 weken		De 13 à 25 semaines Van 13 tot 25 weken		De 26 à 52 semaines Van 26 tot 52 weken		Période indéterminée Onbepaalde periode		Total Totaal	
	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen
Chômeurs qui effectuent un travail pour le compte d'un tiers ou pour leur propre compte ou qui cohabitent avec un travailleur indépendant (non compris les chômeurs dont l'exclusion est déterminée par une indemnité de préavis) (art. 128, 126, 2°).	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 859	921	1 859	921
— Werklozen die arbeid voor een derde of voor zichzelf verrichten of die met een zelfstandige samenwonen (exclusief de werklozen wier uitsluiting door een opzeggingsvergoeding bepaald wordt) (art. 128, 126, 2°)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	489	2 066	489	2 066
Chômeurs considérés comme n'exerçant qu'une profession à temps réduit (art. 130). — Werklozen die geacht worden slechts een deeltijds beroep uit te oefenen (art. 30)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	544	1 289	544	1 289
Chômeurs considérés comme indisponibles pour le marché de l'emploi (art. 133). — Werklozen die geacht worden onbeschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt (art. 133)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Chômeurs dont le chômage résulte de leur propre fait (art. 86, 134 à 138, 150, 168). — Werklozen die werkloos worden door eigen toedoen (art. 86, 134 tot 138, 150, 168)	119	56	5 407	2 831	4 714	2 578	2 587	2 199	277	454	—	8 118	13 104	21 222
Chômeurs considérés comme physiquement inaptes au travail (art. 141 et 142). — Werklozen die lichamelijk arbeidsongeschikt worden geacht (art. 11 en 142)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	441	630	441	1 071
Chômeurs dont le chômage se prolonge ou se renouvelle de manière anormale (art. 143). — Werklozen wier werkloosheid op abnormale wijze aanhoudt of terugkeert (art. 143)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	284	4 444	284	4 444
Chômeurs partiels diamantaires dont l'activité s'exerce dans une atelier non agréé (art. 147). — Gedeeltelijk werkloze diamantarbeiders wier beroep in een niet-aangenomen werkplaats wordt uitgeoefend (art. 147)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17	15	17	32

REDEN VAN DE UITSLUITING

MOTIFS DE L'EXCLUSION														
REDEN VAN DE UITSLUITING														
De 1 à 3 semaines Van 1 tot 3 weken	4 semaines 4 weken		De 5 à 12 semaines Van 5 tot 12 weken		De 13 à 25 semaines Van 13 tot 25 weken		De 26 à 52 semaines Van 26 tot 52 weken		Période indéterminée Onbepaalde periode		Total Totaal			
	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Total Totaal	
Chômeurs qui ont fait une déclaration inexacte ou incomplète ou qui ont omis de faire une déclaration requise ou l'ont faite tardivement et qui de ce fait, ont perçu indûment des allocations (art. 194). — Werklozen die een onjuiste of onvolledige verklaring hebben afgelegd of een verplichte verklaring niet of te laat hebben afgelegd en daardoor onverschuldigde uitkeringen hebben ontvangen (art. 194)	349	224	170	79	46	26	48	25	2	2	—	615	356	971
Chômeurs qui ont obtenu indûment l'estampillage de leur carte de contrôle (art. 195). — Werklozen die op onrechtmatige wijze hun controlekaart lieten afstempelen (art. 195)	4	2	231	107	122	42	194	80	15	3	—	566	234	800
Chômeurs qui ont fabriqué une fausse marque de pointage, fait usage d'une marque contrefaite ou produit des documents in-exacts aux fins de se faire octroyer des allocations auxquelles ils n'ont pas droit (art. 196). — Werklozen die een vals stempel-merk hebben gemaakt, een nagemaakt merk hebben gebruikt of onjuiste documenten hebben voorgelegd ten einde uitkeringen te ontvangen waarop zij geen recht hebben (art. 196)	—	—	—	—	—	—	100	35	—	1	—	100	36	136
Chômeurs qui mettent un obstacle à une mission de contrôle (art. 197). — Werklozen die een toezichtsoptocht verhinderen (art. 197)	—	—	2	2	—	—	3	—	—	—	—	5	2	7
Chômeurs qui sont d'une inconnuë notoire ou qui ont été trou-vés mendiant (art. 198). — Werklozen die van algemeen be-kend wangedrag zijn of die bedelend worden aangetroffen (art. 198)	—	—	—	—	—	—	113	2	6	1	—	119	3	122
Total. — Totaal	472	282	5 810	3 019	4 882	2 646	3 045	2 341	300	461	3 634	18 143	18 114	36 257

Ne sont pas comprises dans ce total les exclusions des travailleurs en chômage à la suite de grève ou de lock-out et dont le chômage n'a pas été indemnisé (art. 129).

que grave ou de lock-out, et dont le chômage n'a pas été inclusive (art. 125). Il s'agit ici des exclusions de courte durée (chômeurs en général non considérés). Le bénéfice des allocations de chômage pendant la durée d'une grève qui ne sont pas prononcées par les Inspecteurs régionaux lorsqu'elles sont notifiées en exécution d'une décision du Comité de gestion.

Le nombre d'exclusions en application de l'article 129 s'est élevé pour l'année considérée à 829 (823 hommes et 6 femmes).

Zijn niet in dat totaal begrepen de uitsluitingen van werknemers die werkloos zijn ten gevolge van staking of lock-out en wier werkloosheid niet vergoed werd (art. 129).

Het betreft hier uitsluitingen van korte duur (doorgaans niet bij een vakbond aangesloten werknemers die tijdens de duur van een staking het genot van de werkloosheidsuitkeringen hebben genoten) welke uitsluitingen niet door de gewestelijke werkloosheidsinspecteurs zijn uitgesproken, aangezien zij ter uitvoering van een beslissing van het Beheerscomité betrekend worden.

Het aantal uitsluitingen bij toepassing van artikel 129 bedroeg voor het beschouwde jaar 829 (823 mannen en 6 vrouwen).

ANNEXE V

BIJLAGE V

**Nombre de chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion
du bénéfice des allocations de chômage en 1980**

Aantal werklozen aan wie in 1980 een uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkeringen betekend werd

Répartition par motif, durée d'exclusion et sexe

Verdeling per reden, duur van de uitsluiting en volgens geslacht

MOTIFS DE L'EXCLUSION																
REDEN VAN DE UITSLUITING																
De 1 à 3 semaines — Van 1 tot 3 weken		4 semaines — 4 weken		De 5 à 12 semaines — Van 5 tot 12 weken		De 13 à 25 semaines — Van 13 tot 25 weken		De 26 à 52 semaines — Van 26 tot 52 weken		Période indéterminée — Onbepaalde période		Total — Totaal				
Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Hommes — Mannen	Femmes — Vrouwen	Total — Totaal		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 241	1 096	2 241	1 096	3 337		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	639	2 739	639	2 739	3 378		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	623	1 290	623	1 290	1 913		
66	15	4 886	2 380	5 762	2 509	3 872	2 645	690	1 305	—	—	15 276	8 834	24 110		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	386	588	386	588	974		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	264	4 022	264	4 022	4 286		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	2	3	5		

Chômeurs qui effectuent un travail pour le compte d'un tiers ou pour leur propre compte ou qui cohabitent avec un travailleur indépendant (non compris les chômeurs dont l'exclusion est déterminée par une indemnité de préavis) (art. 128, 126.2°). — Werklozen die arbeid voor een derde of voor zichzelf verrichten of die met een zelfstandige samenwonen (exclusief de werklozen wier uitsluiting door een opzeggingsvergoeding bepaald wordt) (art. 128, 126.2°)

Chômeurs considérés comme n'exercant qu'une profession à temps réduit (art. 130). — Werklozen die geacht worden slechts een deeltijds beroep uit te oefenen, art. 130)

Chômeurs considérés comme indisponibles pour le marché de l'emploi (art. 133). — Werklozen die geacht worden onbeschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt (art. 133)

Chômeurs dont le chômage résulte de leur propre fait (art. 86, 134 à 138, 150, 168). — Werklozen die werkloos worden door eigen toedoen (art. 86, 134 tot 138, 150, 168)

Chômeurs considérés comme physiquement inaptes au travail (art. 141 et 142). — Werklozen die lichamelijk arbeidsongeschikt worden geacht (art. 141 en 142)

Chômeurs dont le chômage se prolonge ou se renouvelle de manière anormale (art. 143). — Werklozen wier werkloosheid op abnormale wijze aanhoudt of terugkeert (art. 143)

Chômeurs partiels diamantaires dont l'activité s'exerce dans une atelier non agréé (art. 147). — Gedeeltelijk werkloze diamantarbeiders wier beroep in een niet-aangenomen werkplaats wordt uitoefend (art. 147)

ANNEXE V (suite)

BIJLAGE V (vervolg)

MOTIFS DE L'EXCLUSION REDEN VAN DE UITSLUITING	De 1 à 3 semaines Van 1 tot 3 weken		4 semaines 4 weken		De 5 à 12 semaines Van 5 tot 12 weken		De 13 à 25 semaines Van 13 tot 25 weken		De 26 à 52 semaines Van 26 tot 52 weken		Période indéterminée Onbepaalde période		Total Totaal	
	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Mannen	Femmes — Vrou- wen	Hom- mes — Femmes	Total Totaal
Chômeurs qui ont fait une déclaration inexacte ou incomplète ou qui ont omis de faire une déclaration requise ou l'ont faite tardivement et qui de ce fait, ont perçu indûment des allocations (art. 194). — Werklozen die een onjuiste of onvolledige verklaring hebben afgelegd of een verplichte verklaring niet of te laat hebben hebben afgelegd en daardoor onverschuldigde uitkeringen hebben ontvangen (art. 194)	518	347	279	139	72	45	79	54	11	10	—	—	959	1 554
Chômeurs qui ont obtenu indûment l'estampillage de leur carte de contrôle (art. 195). — Werklozen die op onrechtmatige wijze hun controlekaart lieten afstempelen (art. 195)	3	5	392	149	151	78	268	100	66	14	—	—	880	1 226
Chômeurs qui ont fabriqué une fausse marque de pointage, fait usage d'une marque contrefaite ou produit des documents in-exacts aux fins de se faire octroyer des allocations auxquelles ils n'ont pas droit (art. 196). — Werklozen die een vals stempel-merk hebben gemaakt, een nagemaakt merk hebben gebruikt of onjuiste documenten hebben voorgelegd ten einde uitkeringen te ontvangen waarop zij geen recht hebben (art. 196)	—	—	—	—	—	—	205	41	19	1	—	—	224	266
Chômeurs qui mettent un obstacle à une mission de contrôle (art. 197). — Werklozen die een toezichtsoverdracht verhinderen (art. 197)	—	—	3	2	4	1	8	2	—	—	—	—	15	20
Chômeurs qui sont d'une inconnue notoire ou qui ont été trou-vés mendiant (art. 198). — Werklozen die van algemeen be-kend wangedrag zijn of die bedelend worden aangetroffen (art. 198)	—	—	—	—	—	—	109	12	17	2	—	—	126	140
Total. — Totaal	587	367	5 560	2 650	5 989	2 633	4 541	2 854	803	1 332	4 155	9 738	21 635	41 209

Ne sont pas comprises dans ce total les exclusions des travailleurs en chômage à la suite de grève ou de lock-out et dont le chômage n'a pas été indemnisé (art. 129).

Il s'agit ici des exclusions de courte durée (chômeurs en général non syndiqués qui ont sollicité le bénéfice des allocations de chômage pendant la durée d'une grève) qui ne sont pas prononcées par les inspecteurs régionaux lorsqu'elles sont notifiées en exécution d'une décision du Comité de gestion.

Le nombre d'exclusions en application de l'article 129 s'est élevé pour l'année considérée à 2 020.

Zijn niet in dat totaal begrepen de uitsluitingen van werknemers die werkloos zijn ten gevolge van staking of lock-out en wier werkloosheid niet vergoed werd (art. 129).

Het betreft hier uitsluitingen van korte duur (doorgaans niet bij een vakbond aangesloten werklozen die tijdens de duur van een staking het genot van de werkloosheidsuitkeringen hebben gevraagd) welke uitsluitingen niet door de gewestelijke werkloosheidsinspecteurs zijn uitgesproken, aangezien zij ter uitvoering van een beslissing van het Beheerscomité betrekend worden.

Het aantal uitsluitingen bij toepassing van artikel 129 bedroeg voor het beschouwde jaar 2 020.

ANNEXE VI

BIJLAGE VI

Nombre de chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion du bénéfice
des allocations de chômage

Comparaison 1980 - 1981

Aantal werklozen aan wie een uitsluiting van het recht
op werkloosheidsuitkeringen bekend werd

Vergelijking 1980 - 1981

Articles Artikelen	De 1 à 3 semaines Van 1 tot 3 weken				4 semaines 4 weken				De 5 à 12 semaines Van 5 tot 12 weken				De 13 à 25 semaines Van 13 tot 25 weken				De 26 à 52 semaines Van 26 tot 52 weken				Période indéterminée Onbepaalde periode				Total Totaal		
	80		81	Différ. — Verschil	80		81	Différ. — Verschil	80		81	Différ. — Verschil	80		81	Différ. — Verschil	80		81	Différ. — Verschil	80		81	Différ. — Verschil	81	Différ. — Verschil	
	81				81				81				81				81				81						81
126, 128	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	865
130	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	459
133	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 133
86, 134 à/tot 138 150, 168	81	—	— 81	7 246	4 803	— 2 443	8 271	6 285	— 1 986	6 517	5 586	— 931	1 995	1 800	— 195	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	— 5 636
141-142	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	428
143 (1)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 160
147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
194	865	1 220	+ 355	418	645	+ 227	117	157	+ 40	133	111	— 22	21	3	— 18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	582
195	8	—	— 8	541	819	+ 278	229	372	+ 143	368	488	+ 120	80	61	— 19	—	10	+ 10	—	—	—	—	—	—	—	—	524
196	—	—	—	—	—	—	—	—	—	246	157	— 89	20	4	— 16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	105
197	—	—	—	5	6	+ 1	5	4	— 1	10	15	+ 5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
198	—	—	—	—	—	—	—	—	—	121	123	+ 2	19	16	— 3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
Total. — Totaal	954	1 220	+ 266	8 210	6 273	— 1 937	8 622	6 818	— 1 804	7 395	6 480	— 915	2 135	1 884	— 251	13 893	17 034	+ 3 141	41 209	39 709	— 1 500						

(1) Exclusions + limitations.

(2) Non compris les articles 145, 146 et 148 : Total = 648 = 642 (art. 145-146) + 6 (art. 148).
39 709 + 648 = 40 357.

(1) Uitsluitingen + beperkingen.

(2) Artikelen 145, 146, en 148 niet inbegrepen : Totaal = 648 = 642 (art. 145-146) + 6 (art. 148).
39 709 + 648 = 40 357.

ANNEXE VII

BIJLAGE VII

Refus et abandons d'emploi

Werkweigeren en- verlating

Bureaux régionaux de chômage Gewestelijke werkloosheidsbureau's	Exclusions 134-138 Janvier à mai 1982 H + F — Uitsluitingen 134-138 Januari tot mei 1982 M + V	Nombre de chômeurs indemnisés (fin mai 1982) H + F — Aantal uitkerings- gerechtigde werklozen (einde mei 1982) M + V	Moyenne d'exclusions par rapport au nombre de chômeurs indemnisés — Gemiddeld aantal uitsluitingen t.o.v. het aantal uitkerings- gerechtigde werklozen
Anvers. — Antwerpen	809	27 584	2,93 %
Charleroi	464	23 154	2,00 %
Hasselt	407	34 529	1,17 %
Gand. — Gent	372	24 360	1,52 %
Vilvorde. — Vilvoorde	359	17 318	2,07 %
Bruxelles. — Brussel	357	46 719	0,76 %
Namur. — Namen	242	13 764	1,75 %
Bruges. — Brugge	225	9 604	2,34 %
Liège. — Luik	207	37 350	0,55 %
Malines. — Mechelen	183	13 254	1,38 %
Louvain. — Leuven	176	19 324	0,91 %
Courtrai. — Kortrijk	174	10 466	1,66 %
Ostende. — Oostende	171	10 257	1,66 %
Saint-Nicolas. — Sint-Niklaas	158	7 570	2,08 %
La Louvière	155	15 794	0,98 %
Nivelles. — Nijvel	136	9 242	1,47 %
Verviers	132	9 371	1,40 %
Arlon. — Aarlen	128	5 636	2,27 %
Tournai. — Doornik	108	8 439	1,27 %
Termonde. — Dendermonde	105	8 535	1,23 %
Roulers. — Roeselare	100	7 847	1,27 %
Alost. — Aalst	90	14 498	0,62 %
Tongres. — Tongeren	90	10 644	0,84 %
Turnhout	86	25 064	0,34 %
Huy. — Hoei	83	5 075	1,63 %
Mons. — Bergen	80	13 989	0,57 %
Audenarde. — Oudenaarde	53	4 113	1,28 %
Boom	48	2 678	1,79 %
Ypres. — Ieper	40	4 623	0,86 %
Mouscron. — Moeskroen	38	3 725	1,02 %
	5 776	444 526	1,30 %

ANNEXE VIII

Chômage de longue durée

BIJLAGE VIII

Langdurige werkloosheid

Bureaux régionaux de chômage Gewestelijke werkloosheidsbureau's	Cumul art. 143 (a) — Samenvoeging art. 143 (a)	Nombre de chômeurs indemnisés (b) Total au 31 mai 1982 — Aantal uitkerings- gerechtigde werklozen (b) Totaal op 31 mei 1982	a/b — a/b
Anvers. — Antwerpen	296	27 584	1,07 %
Malines. — Mechelen	219	13 254	1,65 %
Turnhout	189	25 064	0,75 %
Boom	121	2 678	4,52 %
Louvain. — Leuven	185	19 324	0,96 %
Vilvorde. — Vilvoorde	223	17 318	1,29 %
Bruges. — Brugge	64	9 604	0,66 %
Ypres. — Ieper	44	4 623	0,95 %
Courtrai. — Kortrijk	44	10 466	0,42 %
Ostende. — Oostende	113	10 257	1,10 %
Roulers. — Roeselare	52	7 847	0,66 %
Alost. — Aalst	125	14 498	0,86 %
Termonde. — Dendermonde	203	8 535	2,38 %
Gand. — Gent	393	24 360	1,61 %
Audenarde. — Oudenaarde	27	4 113	0,66 %
Saint-Nicolas. — Sint-Niklaas	41	7 570	0,54 %
Hasselt	339	34 529	0,98 %
Tongres. — Tongeren	85	10 644	0,80 %
FLANDRE. — VLAANDEREN	2 763	252 268	1,10 %
Nivelles. — Nijvel	52	9 242	0,56 %
Charleroi	283	23 154	1,22 %
Mons. — Bergen	104	13 989	0,74 %
La Louvière	120	15 794	0,76 %
Mouscron. — Moeskroen	16	3 725	0,43 %
Tournai. — Doornik	108	8 439	1,28 %
Huy. — Hoei	62	5 075	1,20 %
Liège. — Luik	272	37 350	0,73 %
Verviers	93	9 371	1,00 %
Arlon. — Aarlen	65	5 636	1,15 %
Namur. — Namen	94	13 764	0,68 %
WALLONIE. — WALLONIE	1 269	145 539	0,87 %
BRUXELLES. — BRUSSEL	285	46 719	0,61 %
PAYS. — RIJK	4 317	444 526	0,97 %

Chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion
du bénéfice des allocations du chômage

Aantal werklozen aan wie een uitsluiting
van het recht op werkloosheidsuitkeringen betekend werd

Cumul mai 1982

Cumul mei 1982

Articles (voir verso) Artikels (zie keerzijde)	Hommes — Mannen																
	Nombre de cas — Aantal gevallen																
	Anvers — Antwerpen	Malines — Mechelen	Turnhout	Boom	Louvain — Leuven	Vilvorde — Vilvoorde	Bruges — Brugge	Ypres — Ieper	Courtrai — Kortrijk	Ostende — Oostende	Roulers — Rooselare	Alost — Aalst	Termonde — Dendermonde	Gand — Gent	Audenarde — Oudenaarde	St Nicolas — St. Nikolaas	Hasselt
Art. 126-128	56	28	16	2	103	26	19	7	8	8	11	—	29	48	3	3	56
Art. 130	55	10	15	—	19	22	14	3	5	12	5	—	—	29	—	—	12
Art. 133	18	—	—	—	1	9	9	—	5	—	1	—	—	—	—	—	17
Art. 150, al. 2-3	15	8	—	1	—	13	1	—	1	2	2	—	—	2	—	—	1
Art 134/135	550	117	56	31	121	239	142	24	123	104	71	50	62	188	29	99	323
Art. 134/135-86	4	1	—	—	2	24	1	—	1	3	2	—	—	3	2	—	—
Art. 134/135-168	2	—	—	—	—	2	3	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—
Art. 134/136	15	4	—	—	3	8	7	—	1	2	1	2	3	5	2	3	6
Art. 134/137	5	—	—	—	2	1	1	—	—	1	—	—	1	—	1	—	1
Art. 138	10	2	1	1	—	1	2	—	3	1	1	—	—	11	1	1	2
Art. 141 - 142	15	—	1	—	5	10	7	1	5	—	—	2	2	4	—	—	2
Art. 143 exclusions. — Art. 143 uitsluitingen ...	5	—	—	1	9	6	2	—	1	2	1	3	4	31	1	2	2
Art. 143 limitations. — Art. 143 beperkingen ...	25	2	—	1	1	13	—	1	—	7	1	9	—	—	—	2	2
Art. 145 - 146	19	11	2	—	19	8	8	1	2	2	—	—	31	3	3	—	8
Art. 147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Art. 148	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Art. 194	28	10	60	2	13	22	20	3	14	34	23	3	31	49	4	25	53
Art. 195	65	22	65	—	—	18	8	5	4	19	25	7	24	40	5	30	41
Art. 196	2	—	—	—	1	1	2	—	—	5	1	—	1	—	4	—	5
Art. 197	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
Art. 198	—	—	1	—	—	2	1	1	5	3	3	—	1	1	—	1	1
Total. — Totaal	889	215	218	39	299	425	247	46	178	205	148	76	190	419	55	166	532

Chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion
du bénéfice des allocations de chômage

Aantal werklozen aan wie een uitsluiting
van het recht op werkloosheidsuitkeringen betekend werd

Cumul mai 1982

Cumul mei 1982

Hommes — Mannen																										
Nombre de cas — Aantal gevallen																										
Tongres — Tongeren	Nivelles — Nijvel	Charleroi	Mons — Bergen	La Louvière	Mouscron — Moeskroen	Tournai — Doornik	Huy — Hoel	Liège — Luik	Verviers	Arlon — Aarlen	Namur — Namen	Bruxelles — Brussel	Région flam. — Vlaams gew.	Région wal. — Waals gew.	Région brux. — Brus. gew.	Total — Totaal										
Art. 126-128 ...	5	11	7	7	32	3	1	12	7	24	11	428	138	11	577											
Art. 130 ...	—	4	33	7	8	—	14	3	7	—	16	201	83	16	300											
Art. 133 ...	—	5	9	3	1	—	4	—	7	1	2	60	33	2	99											
Art. 150, al. 2-3 ...	—	3	15	5	1	—	5	—	2	—	—	46	34	—	80											
Art. 134/135 ...	59	94	331	59	108	26	64	98	77	181	214	2 388	1 240	214	3 842											
Art. 134/135-86 ...	5	—	7	3	—	1	5	2	—	4	2	48	23	2	73											
Art. 134/135-168 ...	—	—	1	1	—	—	1	—	24	1	3	12	28	3	43											
Art. 134/136 ...	2	1	4	1	1	1	—	1	1	—	3	64	10	3	77											
Art. 134/137 ...	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	13	1	—	14											
Art. 138 ...	1	—	7	2	—	—	2	1	3	2	1	38	18	1	57											
Art. 141-142 ...	5	3	5	10	25	5	1	7	3	4	8	59	67	8	134											
Art. 143 exclusions. — Art. 143 uitsluitingen ...	—	—	7	3	2	1	2	—	2	5	8	70	32	8	110											
Art. 143 limitations. — Art. 143 beperkingen ...	1	—	—	6	1	—	3	—	3	1	13	65	16	13	94											
Art. 145-146 ...	1	1	16	3	2	1	—	46	—	3	9	118	81	3	202											
Art. 147 ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—											
Art. 148 ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—											
Art. 194 ...	11	21	115	19	45	5	13	104	7	15	43	87	405	391	883											
Art. 195 ...	11	12	36	8	22	4	11	16	20	13	—	13	389	143	545											
Art. 196 ...	1	—	7	1	3	—	—	3	—	1	2	11	23	17	51											
Art. 197 ...	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2	4											
Art. 198 ...	—	1	1	5	1	1	4	3	4	4	8	1	20	32	53											
Total. — Totaal ...	102	156	603	144	252	48	108	371	148	172	285	396	4 449	2 389	396	7 234										

Nombre de chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion du bénéfice
des allocations du chômage

Aantal werklozen aan wie een uitsluiting
van het recht op werkloosheidsuitkeringen betekend werd

Cumul mai 1982

Cumul mei 1982

Femmes — Vrouwen																			
Articles (voir verso) Artikels (zie keerzijde)		Nombre de cas — Aantal gevallen																	
		Anvers — Antwerpen	Malines — Mechelen	Turnhout	Boom	Louvain — Leuven	Vilvoorde — Vilvoorde	Bruges — Brugge	Ypres — Ieper	Courtrai — Kortrijk	Ostende — Oostende	Roulers — Roelslaere	Alost — Aalst	Termonde — Dendermonde	Gand — Gent	Audenaerde — Oudenaarde	St. Nicolas — St. Niklaas	Hasselt	
Art. 126-128 ...	...	13	5	5	1	57	14	4	5	5	5	8	—	7	27	2	5	20	
Art. 130 ...	...	156	64	73	—	129	57	32	6	25	38	28	6	1	83	7	—	67	
Art. 133 ...	...	20	1	2	1	1	14	27	3	4	4	2	1	—	—	4	—	14	
Art. 150, al. 2-3 ...	...	53	2	9	—	10	17	5	—	7	23	1	1	3	17	1	2	8	
Art 134/135 ...	...	213	60	30	16	48	107	70	15	47	57	23	38	37	162	18	51	73	
Art. 134/135-86 ...	...	—	—	—	—	—	20	—	—	1	—	—	—	—	6	3	—	—	
Art. 134/135-168 ...	...	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	1	—	—	—	
Art. 134/136 ...	...	5	—	—	—	1	—	3	1	—	3	—	—	2	3	1	1	—	
Art. 134/137 ...	...	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Art. 138 ...	...	10	—	—	—	—	3	—	—	—	3	4	—	—	3	1	3	2	
Art. 141 - 142 ...	...	184	—	—	—	15	36	5	—	3	—	8	2	4	3	4	1	5	
Art. 143 exclusions. — Art. 143 uitsluitingen ...	...	73	21	2	52	164	106	47	12	25	62	33	37	187	362	11	9	243	
Art. 143 limitations. — Art. 143 beperkingen ...	...	193	196	187	67	11	98	15	31	18	42	17	76	12	—	15	28	92	
Art. 145 - 146 ...	...	4	—	3	—	5	1	—	—	—	—	—	—	4	2	1	1	16	
Art. 147 ...	...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Art. 148 ...	...	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	
Art. 194 ...	...	13	4	26	1	9	11	9	3	3	16	12	4	6	26	4	11	49	
Art. 195 ...	...	15	1	14	—	—	8	3	1	2	13	11	5	5	11	—	17	6	
Art. 196 ...	...	—	—	—	—	1	1	1	—	—	3	2	—	—	3	1	—	5	
Art. 197 ...	...	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Art. 198 ...	...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Total. — Totaal ...	...	953	354	352	138	452	495	223	77	142	270	149	170	208	709	74	129	600	

Nombre de chômeurs auxquels fut notifiée une exclusion du bénéfice
des allocations du chômage

Cumul mai 1982

Aantal werklozen aan wie een uitsluiting
van het recht op werkloosheidsuitkeringen betekend werd

Cumul mei 1982

Femmes — Vrouwen																					
Artikels (zie keerzijde) Articles (voir verso)		Nombre de cas — Aantal gevallen																			
		Tongres — Tongres	Nivelles — Nijvel	Charleroi	Mons — Bergen	La Louvière	Mouscron — Moeskroen	Tournai — Doornik	Huy — Hoel	Liège — Luik	Verviers	Arlon — Aarlen	Namur — Namen	Bruxelles — Brussel	Région flam. — Vlaams gew.	Région wal. — Waals rew.	Région brux. — Brus. rew.	Total — Total			
Art. 126-128	8	4	2	8	18	1	1	7	—	7	7	21	5	3	191	74	3	268			
Art. 130	1	11	104	31	47	—	—	29	50	34	27	3	29	29	773	336	29	1 138			
Art. 133	2	9	12	4	3	2	17	1	5	5	15	4	8	8	100	77	8	185			
Art. 150, al. 2-3	2	6	28	4	5	—	8	—	13	7	4	3	3	2	161	78	2	241			
Art. 134/135	26	41	119	17	44	11	42	23	50	38	45	57	139	139	1 091	483	139	1 713			
Art. 134/135-86	—	—	1	—	—	—	3	1	—	—	1	2	2	2	30	8	2	40			
Art. 134/135-168	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	15	—	—	—	4	17	—	21			
Art. 134/136	—	—	2	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	20	3	—	23			
Art. 134/137	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1			
Art. 138	2	—	4	1	2	—	1	2	3	1	2	2	2	—	32	18	—	50			
Art. 141-142	1	2	2	8	58	1	—	6	—	—	5	1	7	7	271	83	7	361			
Art. 143 exclusions. — Art. 143 uitsluitingen ...	7	37	273	59	102	6	87	62	224	93	16	63	151	151	1 453	1 022	151	2 626			
Art. 143 limitations. — Art. 143 beperkingen ...	77	15	3	36	15	9	17	—	35	—	44	25	113	113	1 175	199	113	1 487			
Art. 145-146	3	4	4	2	1	—	—	—	29	—	1	5	5	11	40	46	11	97			
Art. 147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Art. 148	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2			
Art. 194	1	8	49	22	22	3	3	6	43	6	6	15	38	38	208	183	38	429			
Art. 195	5	3	6	8	2	1	1	—	4	3	3	—	17	17	117	31	17	165			
Art. 196	2	1	1	1	2	—	—	—	—	—	—	1	1	1	19	6	1	26			
Art. 197	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1			
Art. 198	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—	3			
Total. — Totaal	137	141	607	261	321	34	100	137	457	195	205	186	521	521	5 692	2 664	521	8 677			

ANNEXE XIII

Sanctions prises en application de l'article 143
de l'arrêté royal du 20 décembre 1963

Années	Nombre de sanctions	Annulations tribunaux du travail	Solde
1977	3 880	75	3 805
1978	4 011	111	3 900
1979	4 728	91	4 637
1980	4 286	104	4 182
1981	9 446	186	9 260
1982 (1 à 5/82) ...	4 317	—	—

BIJLAGE XIII

Straffen genomen in toepassing van artikel 143
van het koninklijk besluit van 20 december 1963

Jaren	Aantal straffen	Vernietigd door arbeidsrecht- banken	Saldo
1977	3 880	75	3 805
1978	4 011	111	3 900
1979	4 728	91	4 637
1980	4 286	104	4 182
1981	9 446	186	9 260
1982 (1 tot 5/82)	4 317	—	—

ANNEXE XIV

Ventilation régionale
des activités budgétaires du F. H. C. T.

BIJLAGE XIV

Spreiding per gewest
van de begrotingsactiviteit van het F. H. A. V.

	1978-1979	1980	1981	TOTAL — TOTAAL
1. Bruxelles. — Brussel.				
Investissements introduits. — Ingediende investeringen	72 327 459	120 192 153	195 818 804	388 338 416
Investissements primés. — Geprimeerde investeringen	22 205 599	16 712 072	12 735 320	51 652 991
Primes accordées. — Toegekende premies	4 203 418	3 434 851	3 498 638	11 136 907
Primes liquidées. — Uitgekeerde premies	979 558	2 818 259	4 539 754	8 337 571
2. Flandre. — Vlaanderen				
Investissements introduits. — Ingediende investeringen	1 882 894 769	1 576 218 539	1 138 570 847	4 597 684 155
Investissements primés. — Geprimeerde investeringen	479 843 030	490 414 310	374 910 533	1 345 167 873
Primes accordées. — Toegekende premies	119 864 702	122 049 868	89 861 828	331 776 398
Primes liquidées. — Uitgekeerde premies	33 983 567	63 562 825	102 309 072	199 855 464
3. Wallonie. — Wallonië				
Investissements introduits. — Ingediende investeringen	1 227 204 638	1 183 976 992	1 066 842 103	3 478 023 733
Investissements primés. — Geprimeerde investeringen	596 109 791	291 447 329	247 745 413	1 135 302 533
Primes accordées. — Toegekende premies	171 734 834	74 207 203	58 340 696	304 282 733
Primes liquidées. — Uitgekeerde premies	73 678 451	78 807 630	81 762 245	234 248 326
4. Le Royaume. — Het Rijk.				
Investissements introduits. — Ingediende investeringen	3 182 426 866	2 880 387 684	2 401 231 754	8 464 046 304
Investissements primés. — Geprimeerde investeringen	1 098 158 420	798 573 711	635 391 266	2 532 123 397
Primes accordées. — Toegekende premies	295 802 954	199 691 922	151 701 162	647 196 038
Primes liquidées. — Uitgekeerde premies	108 641 576	145 188 714	188 611 071	442 441 361